

54-55

56-57-58

Handelingen 59-60 -61

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van juli 1990

ACTUELE INTERPELLATIES
ACTUELE VRAGEN
BIJZONDER FONDS VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN
BUITENLANDS BELEID
GEMEENTEFONDS
INTERPELLATIES
MILIEUBELEIDSPLAN EN NATUURONTWIKKELINGSPLAN
ONDERWIJS
POLITIEK VERLOF PERSONEEL VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST
REKENING VLAAMSE RAAD 1989
VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT
VLAAMSE COMMISSIE VOOR PREVENTIEF BEDRIJFSBELEID
VLAAMSE VERVOERMAATSCHAPPIJ
VLAAMS FONDS VOOR DE INTEGRATIE VAN KANSARMEN
WERKGELEGENHEID NIET COMMERCIELE SECTOR
WERKINGSBEGROTING VLAAMSE RAAD 1990

Inhoud

Nr. 54 **Donderdag 5 juli 1990**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1931

Ontwerp van decreet houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest — 368 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1931
Sprekers : de heren I. Egelmeers, verslaggever, J. Laverge, J. De Roo, mevrouw M. Vogels, mevrouw M. De Meyer en Minister R. De Wulf

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1937
Sprekers : de heer J. Laverge en Minister R. De Wulf

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderricht in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een verplicht lessenpakket „Vlaamse Beweging” in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in het onderwijs — 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lesurenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstschoolen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artike-

len 6, 9, 10 en 19 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyesen c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig verzenden van omzendbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)
1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs
2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking, blz. 1939
Sprekers : de heren C. Moors, verslaggever, A. Denys, mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck en Minister D. Coens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1953

Nr. 55 **Donderdag 5 juli 1990**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1955

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderricht in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een verplicht lessenpakket „Vlaamse Beweging”

in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in het onderwijs — 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lesurenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstschoolen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9, 10 en 19 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyesen c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig verzenden van omzendbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)
1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs
2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking, blz. 1955

Sprekers : de heren M. Van Peel en E. Baldewijns

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1964

Sprekers : de heren C. Moors, verslaggever en J. Cuyvers

Ontwerp van decreet houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest — 368 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 1965

Spreker : de heer J. Timmermans

Hoofdelijke stemming, blz. 1966

Spreker : mevrouw M. Vogels

Motie van aanbeveling van de heer A. Kempinaire tot besluit van de op 26 juni 1990 behandelde beleidsbrieven betreffende het buitenlands beleid van de Vlaamse Executieve — 372 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1968

Sprekers : de heren A. Kempinaire en H. Suykerbuyk

Motie van aanbeveling van mevrouw M. P. Kestelijn-Sierens, de heren D. Van der Maelen en H. Candries tot besluit van de op 26 juni 1990 behandelde beleidsbrieven Naar een Vlaams exportbeleid — 308 (1989-1990) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1971

Spreker : de heer J. Laverge

Motie van aanbeveling van de heren H. Suykerbuyk, A. De Beul, en D. Van der melen c.s., tot besluit van de op 26 juni 1990 behandelde beleidsbrieven betreffende het buitenland en extern beleid van de Vlaamse Executieve — 373 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1972

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderricht in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een verplicht lessenpakket „Vlaamse Beweging” in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in

het onderwijs

— 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lessenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstscholen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9, 10 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyens c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig overzenden van omzendbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)

1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs

2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1974

Sprekers : de heren W. Van Durme, L. Vanhorenbeek, Minister D. Coens, de heren C. Moors, W. Luyten, M. Van Peel, mevrouw N. Maes, de heren G. Annemans, E. Vandersmissen,

R. Garcia, mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck, de heer F. Sarens en mevrouw A. Leysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2000

Nr. 56

Vrijdag 6 juli 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2001

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs- — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderricht in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een verplicht lessenpakket „Vlaamse Beweging” in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in het onderwijs — 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lessenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstscholen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9, 10 en 11 van het koninklijk besluit

van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyssen c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig overzenden van omzendingbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)

1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs

2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2001

Sprekers : de heren Jos Bosmans, A. Denys, C. Moors, Minister D. Coens, mevrouw N. Maes, de heren J. Weyts, F. Vermeiren, E. Van Rompuy, E. Beyssen en M. Van Peel.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2019

Nr. 57 **Vrijdag 6 juli 1990**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2021

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende de afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan — 98 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende regeling van het geschiedenisonderricht in het secundair onderwijs — 190 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende invoering van een ver-

plicht lessenpakket „Vlaamse Beweging” in het secundair onderwijs — 195 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blainpain c.s. houdende vaststelling van het aantal lesuren lichamelijke opvoeding in het onderwijs — 213 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer L. Vanhorenbeek c.s. houdende vastlegging van de inschrijvingsdatum voor leerlingen in het lager en secundair onderwijs en berekening van het lesurenpakket — 230 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes c.s. houdende bevordering van een democratisch schoolbeheer — 234 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw N. Maes c.s. betreffende het inschrijvingsgeld voor de Nederlandstalige kunstschoolen met beperkt leerplan in Brussel — 280 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 13, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 282 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9, 10 en 19 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 283 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende wijziging van artikelen 6, 9 en 11 van het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 houdende organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket — 284 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Beyssen c.s. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving — 286 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heer R. Deswaene betreffende het tijdig overzenden van omzendingbrieven in het onderwijs — 369 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Interpellaties (Regl. art. 76)

1. Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de hervorming van de gemeenschapsinspectie van het onderwijs

2. Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de bedreiging van sport en lichamelijke opvoeding in het onderwijs

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2021

Sprekers : de heren L. Vanhorenbeek, C. Moors, Minister D. Coens, de heren E. De Groot, J. Caudron, L. Dhoore, A. Denys, mevrouw N. Maes, mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck en de heer H. Suykerbuyk

Ontwerp van decreet betreffende het Onderwijs-II — 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2040

Sprekers : mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck, Minister D. Coens, de heer W. Van Durme, mevrouw N. Maes, de heren C. Moors, E. Baldewijns, F. Dewinter, W. Luyten, M. Van Peel, G. Annemans, J. Geysels en L. Hancké

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2092

Nr. 58 **Maandag 9 juli 1990**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2093

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de algemene problematiek van de verontreiniging van bodemslib en baggerspecie, blz. 2093

Sprekers : de heren E. Gryp, C. Lisabeth, J. Caudron, A. Denys, Minister T. Kelchtermans en Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer G. Cardoen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de werkingsproblemen van het Kasteel van Gaasbeek, blz. 2102

Sprekers : de heren G. Cardoen, L. Peeters, E. Van Vaerenbergh, J. Valkeniers en Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het programma-aanbod van BRT en VTM, blz. 2105

Sprekers : de heer H. Van Dienderen, Minister P. Dewael, de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en L. Dierickx

Motie van aanbeveling, blz. 2112

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de houding van de Executieve

ten opzichte van het verlenen van stemrecht aan EG-onderdanen bij gemeenteraadsverkiezingen in de Lidstaat waar ze verblijven en de gevolgen hiervan voor Vlaams Brabant, blz. 2112

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, H. Van Dienderen, H. Suykerbuyk, F. Dielens, G. Annemans, mevrouw M. Vogels, de heer F. Vermeiren en Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2118

Nr. 59 **Maandag 9 juli 1990**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2119

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen

Interpellatie van de heer W. Cortois tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen, blz. 2119

Sprekers : de heren F. Vermeiren, W. Cortois, L. Peeters, W. De Vlieghe, J. Valkeniers en Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 2132

Ontwerp van decreet betreffende het onderwys II
— 365 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 9

Aangehouden stemmingen, blz. 2132

Sprekers : Minister D. Coens, de heer W. Van Durme, mevrouw N. Maes, de heren A. Denys, W. Seeuws en R. Daems

Hoofdelijke stemming, blz. 2154

Sprekers : de heren W. Van Durme en G. Annemans, mevrouw N. Maes, de heer H. De Croo, mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck, de heren E. Baldeuwijns en C. Moors

Ontwerp van decreet tot instelling van een Gemeentefonds
— 329 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk

Welzijn

— 340 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 2

Ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen

— 370 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2158

Sprekers : de heren L. Peeters, H. Van Wambeke, C. Marchand, verslaggevers, E. Vankeirsbilck, E. Van Vaerenbergh, H. De Loor, R. Deswaene, H. Lauwers, Minister J. Lenssens, de heren J. Geysels, W. Luyten, M. Vanhoutte, L. Dhoore, W. Peeters en Minister L. Van den Bossche

Ontwerp van decreet tot instelling van een Gemeentefonds
— 329 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2182

Ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn

— 340 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2183

Ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen

— 370 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2184

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen

— 332 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen

— 333 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2186

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, Minister L. Van den Bossche, de heren M. Capoen, G. Janzegers en R. Vanlerbergh

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen

— 332 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2190

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen

— 333 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2191

Regeling der werkzaamheden, blz. 2191

Nr. 60

Dinsdag 10 juli 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2193

Ontwerp van decreet tot herinrichting van de Vlaamse Commissie voor Preventief Beleid

— 350 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2193

Sprekers : de heren L. Bril, verslaggever, P. Deprez, C. Lisabeth, F. Vermeiren, Minister N. De Batselier, de heren R. Denys, P. Vangansbeke en F. Aerts

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2210

Spreeker : de heer F. Aerts

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij
— 357 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 2212

Sprekers : de heren J. Ansoms, verslaggever en J. Beckers

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2220

Nr. 61

Dinsdag 10 juli 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2221

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het overlegbeleid met betrekking tot de ambulante welzijnszorg, blz. 2221

Actuele vraag van de heer G. Moens tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de fusie van drie ziekenhuizen in het Limburgse tot Algemeen Ziekenhuis Vesalius, blz. 2222

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de gedeeltelijke ingebruikneming van de afvalwatercollector Tessengerlo-Antwerpen door de NV Antwerpse Waterwerken voor het vervoer van drinkwater, blz. 2222

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het gebruiken van asbestcementbuizen door de NV Antwerpse Waterwerken te Deurne en te Borgerhout, blz. 2223

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de situatie van het personeel en de toekomst van BLOSO, blz. 2224

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de erkenning van de Vlaamse feestdag, 11 juli, tot een betaalde feestdag voor de Vlaamse Gemeenschap, blz. 2225

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de keuze van een financiële instelling voor het behartigen van de Vlaamse thesaurieverrichtingen, blz. 2226

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de winning van berggrind, blz. 2228

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het standpunt van de Europese Commissie inzake het subsidiëren van de restauratie van historische gebouwen door de Vlaamse Gemeenschap, blz. 2229

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de bouwaanvraag voor een deel van de uitbreidingswerken aan de nationale luchthaven, blz. 2230

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de aanwezigheid van migrantenkinderen in het onderwijs, blz. 2230

Sprekers : de heer F. Dewinter, mevrouw M. De Meyer en Minister D. Coens

Actuele interpellatie van de heer J. Dufaux tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de afvalverwerking in Limburg, blz. 2233

Sprekers : de heren J. Dufaux, E. Vandebosch, J. Geysels en Minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het tracé van de Havenweg ten noorden van Antwerpen, blz. 2237

Sprekers : de heer H. Van Dienderen en Minister J. Sauwens

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Voordracht van kandidaten voor de benoeming van vijf vaste en vijf plaatsvervangende leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht — Nederlandse afdeling

Verdaging, blz. 2241

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij — 357 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2241

Sprekers : de heren E. Beysen, J. De Seranno, H. Van Dienderen, Minister J. Sauwens, de heren P. Van Grembergen, M. Didden, A. Denys, W. Luyten, G. Verhofstadt

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2253

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, J. De Seranno, A. Denys en P. Van Grembergen

Ontwerp van decreet tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds, en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest — 329 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 2261

Spreker : de heer E. Beysen

Hoofdelijke stemming, blz. 2263

Sprekers : de heren J. Geysels en H. Van Dienderen

Ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn — 340 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2264

Ontwerp van decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen — 370 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 2265

Hoofdelijke stemming, blz. 2267

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen — 332 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 2269

Spreker : de heer G. Janzegers

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen

— 333 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2270

Ontwerp van decreet tot reorganisatie van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid

— 350 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 2271

Sprekers : de heer L. Bril en Minister N. De Batselier

Hoofdelijke stemming, blz. 2272

Sprekers : de heren F. Vermeiren en L. Bril

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij — 357 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 2273

Sprekers : de heren J. De Seranno, A. Denys, H. Van Dienderen, H. Coveliers, A. Beckers, L. Hancké, W. Cortois en P. Van Grembergen

Hoofdelijke stemming, blz. 2285

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Actuele interpellaties (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de aanwezigheid van migrantenkinderen in het onderwijs

Motie van aanbeveling, blz. 2286

Beleidsbrief

Milieubeleidsplan en natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen — Voorstellen voor 1990-1995, ingediend door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

Verdaging, blz. 2287

Vakantiewensen, blz. 2287

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2287

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

A. Steverlynck, G. Verhaegen ; gezondheidsredenen.

E. Derycke, J. Sleenckx ; buitenslands.

H. De Croo, O. Lefeber ; ambtsverplichtingen.

N. Maes, L. Vanhorenbeek ; familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET tot herinrichting van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid

— 350 (19894990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot herinrichting van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid.

In het opschrift van het ontwerp van decreet verving de Commissie het woord „herinrichting” door het woord „reorganisatie”.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Brill, verslaggever, heeft het woord.

De heer L. Brill, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, voor wat de reorganisatie van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid betreft moeten wij teruggaan tot 1984, toen in een moeilijke economische situatie maatregelen moesten worden getroffen om bedrijfsfalngen te voorkomen.

Het huidige actieterrein van de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid is beperkt tot ondernemingen die meer dan honderd werknemers tewerkstellen, dat wil zeggen slechts twee ten honderd van de ondernemingen in Vlaanderen.

Volgens de Minister drong de noodzaak zich op om ondernemingen met vijftig werknemers en meer eveneens bij het preventief bedrijfsbeleid te betrekken, gelet op de zwakke financiële structuur van sommige KMO's, met falngen als gevolg.

Een preventieve aanpak door de Commissie is slechts mogelijk wanneer deze gebeurt op een onafhankelijke, professionele en vooral confidentiële basis, omdat bepaalde technische en produktiegeheimen inderdaad niet kunnen worden te grabbel gegooid. Ook de SERV en de VESOC, die werden geraadpleegd, tra-

den deze stelling bij. De Minister verklaarde dat de Commissie repressief noch sanctionerend zal optreden, maar wel aanbevelingen zal formuleren om bepaalde moeilijkheden op te lossen.

De huidige regeling bepaalt dat een dossier bij de Commissie kan worden ingeleid op initiatief van de Commissie zelf, op verzoek van de onderneming, op aanvraag van de Executieve of op verzoek van een meerderheid van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad, indien uit het verslag van de bedrijfsrevisor zou blijken dat het bedrijf naar moeilijkheden evolueert.

Thans kom ik tot enkele cijfers, ten einde het werk van de Commissie toe te lichten.

In 1989 werden 535 analyses uitgevoerd. Daarvan werden 56 ondernemingen gecontacteerd met het oog op een gesprek over hun situatie. Van de gecontacteerde ondernemingen ging slechts één bedrijf failliet.

Voor 1987 betrof dit nog 9 ondernemingen en voor 1988 waren het er nog 3. Dit is duidelijk een gunstige trend.

De Commissie maakte volgende constatacie : in het verleden werden twee kanalen te weinig gebruikt, namelijk de aanvraag door de Vlaamse Executieve en de aanvraag van een meerderheid van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad.

Precies dit euvel wil men in het nieuwe decreet verhelpen door de drempel te verlagen tot bedrijven met 50

Bril

tot 99 werknemers. Bovendien wil men het euvel verhelpen dat de twee kanalen, de aanvraag van de Executieve en de aanvraag van een meerderheid van de personeelsafgevaardigden, te weinig worden gebruikt.

Het inleiden van een dossier zal gebeuren op aanvraag van een meerderheid van de personeelsafgevaardigden, nadat de bedrijfsrevisor in de ondernemingsraad werd gehoord. Nadien kunnen de werknemers bij meerderheid beslissen of men een doorlichting zal vragen.

Inzake de werking van de Commissie moet worden vastgesteld dat er een belangrijke verbetering zal intreden omdat de Commissie kan beschikken over een eigen personeelskader.

Uit de algemene bespreking bleek duidelijk dat de meeste leden zich verheugen over de voorliggende wijzigingen. Inderdaad, op die manier zal de Commissie meer armslag krijgen en zal zij tot een meer adequaat beleid kunnen komen.

Een lid hoopte dat het wegvallen van het advies van de bedrijfsrevisor niet tot misbruiken aanleiding zal geven.

In zijn repliek wijst de Minister op de positieve aanpak en op de noodzaak van het werk van de Commissie.

Ten slotte werd het geheel van het ontwerp van decreet éénparig goedgekeurd.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, sta mij toe **Minister De Batselier** en de leden van de Commissie mijn dank te betuigen voor de objectieve en serene wijze waarop het debat kon worden gevoerd over een materie die op bepaalde punten toch vrij gevoelig ligt.

De Voorzitter : De heer Deprez heeft het woord.

De heer P. Deprez (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het voorliggend ontwerp van decreet houdende de reorganisatie van de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid, vervangt het decreet van 1985 en wij-

zigt het vooral door de uitbreiding van het toepassingsgebied tot ondernemingen vanaf 50 werknemers in plaats van 100. Het nieuwe decreet beoogt tevens een versterking van de relaties tussen de Commissie, de administratie en de Vlaamse Executieve. Ik was ook in 1985 lid van de Commissie voor Economie en als dusdanig van dichtbij betrokken bij de totstandkoming van het decreet.

Wij gingen toen akkoord met het opzet van het decreet, namelijk door middel van periodieke analyses en — indien nodig — gevolgd door een grondig onderzoek door een commissie van deskundigen vermijden dat de ondernemingen definitief in moeilijkheden zouden geraken, met het faillissement tot gevolg.

Vandaag zijn wij het daarmee nog steeds eens, alhoewel wij van de voorliggende wijziging geen prioriteit zouden gemaakt hebben en dit om volgende redenen.

Een, het decreet van 1985 werd slechts operationeel in 1987. Onszijns zijn drie jaren onvoldoende voor een goede evaluatie.

Twee, de huidige economische context van hoogconjunctuur is verschillend van deze van de eerste helft van de tachtiger jaren. Het decreet kwam toen tot stand in samenhang met de VESOC-richtlijn van 1982 over bedrijven in moeilijkheden. Het was volle crisistijd. Vele ondernemingen in moeilijkheden deden een beroep op overheidssteun om het faillissement en het verlies van werkgelegenheid vooralsnog te vermijden.

Mijnheer de Voorzitter, het is mijn overtuiging dat een bedrijf in moeilijkheden wel kan opgespoord worden en dat derhalve nutteloze overheidssteun kan vermeden worden, maar dat faillissementen minder of zelfs helemaal niet kunnen worden vermeden.

De werkgelegenheid wordt tegenwoordig veel meer beïnvloed door de herstructurering van ondernemingen dan door falen. De Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid heeft evenwel geen vat op die herstructure-

ringen, integendeel. Internationalisering, fusies en filialisering bemoeilijken het werk van de Commissie. De Commissie stelt uitdrukkelijk in haar jaarverslag dat de steeds toenemende internationalisering van het Vlaams bedrijfsleven, in het licht van de Europese integratie, het voeren van een preventief bedrijfsbeleid bemoeilijkt.

Wij zullen het ontwerp-decreet toch goedkeuren omdat een voorkomingsbeleid nuttig kan zijn voor het bedrijfsleven. Voorkomen is immers beter dan genezen. Een doelmatig voorkomingsbeleid moet niet zozeer worden gericht op de reeds effectief in moeilijkheden verkerende ondernemingen, want dan baat geen hulp meer, maar veeleer op de potentieel in moeilijkheden verkerende ondernemingen. Hoe vroeger het optreden, hoe groter de kansen op succes. Dat is echter veel gemakkelijker gezegd dan gedaan. Het komt erop aan tijdig de zwakke punten te onderkennen, zelfs als de boekhouding en de bedrijfseconomische cijfers op het eerste gezicht nog niets laten vermoeden, maar een falend management reeds de toekomst hypothekeert. Het preventief bedrijfsbeleid moet de slechte cijfers voorzien, want als ze er eenmaal zijn, is het te laat.

Mijnheer de Minister, om die redenen heb ik twijfels over de doelmatigheid van periodieke analyses, omdat die bijvoorbeeld alleen maar gebaseerd zijn op zwart op wit gedrukte cijfers. Die cijfers kunnen op het eerste gezicht nog in orde lijken, maar daarachter kan reeds een begin schuilen van de moeilijkheden. Wanneer het wordt vastgesteld via de cijfers, is het in de meeste gevallen ook al te laat.

Wij moeten er in ieder geval voor zorgen dat de geest van het systeem van 1985 behouden blijft, met name een positieve ingesteldheid ten aanzien van de ondernemingen. Het preventief beleid kan maar slagen mits de medewerking van de bedrijfsleiding. In die optiek verheugt het ons dan ook dat de Minister in de Commissie uitdrukkelijk heeft verklaard dat de Commissie Preventief Bedrijfsbeleid noch repressief noch

Deprez

sanctionerend zal optreden. Zij doet enkel en alleen aanbevelingen, ten einde de heersende moeilijkheden in de bedrijven op te lossen. Het is zeer positief dat de Minister daarbij erkende dat een positieve aanpak slechts mogelijk is indien hij gebeurt op een onafhankelijke, professionele en vooral confidentiële basis.

In een recente studie van Colle „Omtrent het juridisch kader van de faillissementsvoorkoming” wordt in verband met de Commissie Preventief Bedrijfsbeleid beklemtoond dat het volstrekt noodzakelijk is dat het opsporingsstelsel binnen de onderneming blijft. Schadelijke ruchtbaarheid moet te allen prijze worden vermeden.

Een positieve en confidentiële aanpak in een geest van dienstbaarheid aan de onderneming is nog belangrijker omwille van de uitbreiding van het toepassingsgebied tot ondernemingen vanaf 50 tot 100 werknemers. Ook al is voor deze ondernemingen slechts een grondig onderzoek mogelijk mits een unanieme beslissing van de Commissie, dan nog kan het preventief beleid alleen slagen als wordt rekening gehouden met het veelal familiale karakter van deze ondernemingen en hun weerzin voor overheidsbemoeiingen.

Om die reden dringen wij er trouwens op aan dat bij de samenstelling van de Commissie deskundige leden zouden worden aangesteld, die in het bijzonder vertrouwd zijn met de KMO's.

In het decreet van 1985 was voorzien dat de meerderheid van de werknemersafgevaardigden in de ondernemingsraad aan de Commissie een grondig onderzoek kan vragen. Teneinde willekeur en conflicten te vermijden binnen de onderneming werd toen, bij middel van een amendement, eraan toegevoegd dat deze vraag slechts kan worden gesteld indien uit de bespreking van het verslag van de bedrijfsrevisor blijkt dat de onderneming naar moeilijkheden evolueert.

Aangezien uit de ervaring blijkt dat

de verslagen van de revisor gewoonlijk beperkt blijven tot algemeenheden en geen aanduidingen bevatten die op komende moeilijkheden wijzen, is het aangewezen in het nieuwe decreet te stellen dat de aanvraag kan gebeuren na de revisor te hebben gehoord. Wij mogen toch wel verwachten van een revisor dat hij een onderneming en ook de ondernemingsraad, zij het met de nodige omzichtigheid, wijst op de mogelijke zwakke punten voor de toekomst van de onderneming. Een revisor die deze verantwoordelijkheid niet wenst te nemen, volgt niet de geest van de wetgeving inzake het bedrijfsrevisorat.

Eigenlijk verwachten wij van de Commissie ook dat zij in haar verslag aan de Executieve en aan de Vlaamse Raad melding maakt van de structurele bedrijfsproblemen, zowel de sectoriële als de intersectoriële. In het jaarverslag van de Commissie lezen wij trouwens dat ondernemingen nogal eens worden gehinderd door de aanslepende besluitvorming van de overheid. Bedrijfsonvriendelijke overheidsmaatregelen moeten door de Commissie worden medegedeeld, zodat de bevoegde overheid er dan ook iets kan aan doen.

Het is in die geest dat de informatie van de Commissie aan de Executieve moet worden gezien. De Executieve krijgt de mogelijkheid om een gunstig bedrijfsklimaat te scheppen door passende maatregelen te treffen teneinde bedrijven in moeilijkheden te voorkomen en niet om zich onnodig te bemoeien met het beleid van de onderneming. Indien een onderneming bijzondere financiële steun vraagt, lijkt het mij aangewezen dat de Executieve het advies inwint van de Commissie Preventief Bedrijfsbeleid.

Tot slot, mijnheer de Minister, dringen wij aan opdat de personeelsformatie van de Commissie zou beperkt blijven, zoals door uzelf voorgesteld, tot vier ambtenaren desnoods aangevuld voor zoveel en zolang als nodig door ambtenaren uit de Vlaamse administratie.

— *De heer M. Olivier, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.*

Verder verwachten wij van de Executieve dat zij objectieve deskundigen aanwijst als leden van de Commissie en dat de administratie nooit — en ik beklemtoon dit — in de plaats treedt van de Commissie maar werkt onder haar gezag en verantwoordelijkheid.

Omdat wij hopen dat de nieuwe Commissie er zal toe komen in een positieve geest en met medewerking van het bedrijfsleven tijdig de komende moeilijkheden te voorzien, zal de CVP-fractie dit ontwerp goedkeuren. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer C. Lisabeth (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de SP-fractie zal eveneens het ontwerp van decreet tot reorganisatie van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid goedkeuren.

Ik wil daartoe een drietal grondige redenen ontwikkelen.

Ten eerste, het aantal falingen blijft inderdaad hoog.

Ten tweede, dit ontwerp van decreet zal de Commissie meer operationeel maken.

Ten derde, het ontwerp beoogt een uitbreiding van de bevoegdheid van de Commissie tot de KMO's.

Wat het aantal falingen betreft herinneren wij ons dat de problematiek van ondernemingen in moeilijkheden vooral in de jaren zeventig aan de orde kwam.

Het aantal falingen steeg en steeds meer ondernemingen in moeilijkheden deden toen beroep op overheidssteun. Terecht werden toen vragen gesteld en kritiek geuit op het toespelen van overheidsmiddelen, meestal zonder voorwaarden, aan ondernemingen, die soms korte tijd nadien toch over kop gingen. Aldus gingen middelen verloren, die beter voor echte expansiesteun hadden kunnen worden aangewend. Het is dan ook niet te verwonderen dat in die periode diverse voorstellen en vragen naar voren kwamen om dergelijke onder-

Lisabeth

nemingen vroegtijdig te detecteren, om criteria uit te werken op basis waarvan al dan niet kon worden verleend. Er gingen toen zelfs stemmen op om in sommige gevallen een beheer met bijstand te voorzien. Ter zake verwijs ik naar enkele instrumenten, zoals het ontstaan van de opsporingsdiensten bij de rechtbanken van koophandel, de oprichting van een Centrale Dienst Knipperlichten bij het Ministerie van Economische Zaken, de oprichting van het Secretariaat voor Sectorieel Overleg, de oprichting van een filiaal bij de NIM, COBESOM genaamd en de oprichting van tal van sociale fondsen.

Uit die periode dateert ook een wetsontwerp inzake beheer met bijstand en de oprichting van een Instituut voor Management en Begeleiding van Ondernemingen.

Door de toenmalige GERV werd toen, op vraag van de Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening, een interessant advies uitgebracht inzake objectieve criteria voor het verlenen van overheidssteun en ondernemingen in moeilijkheden. Naar dit advies wordt in de memorie van toelichting van dit ontwerp verwezen.

Al deze initiatieven en laatstgenoemd advies hadden in de eerste plaats tot doel te komen tot een vroegtijdige en systematische opsporing van bedrijven in moeilijkheden en tot het creëren van geëigende instrumenten voor een selectieve steunverlening aan dergelijke ondernemingen op basis van objectieve criteria.

Na de Staatshervorming en na langdurig overleg zijn deze ideeën in de jaren tachtig geconcretiseerd in de oprichting van een Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid, die nu opnieuw het voorwerp uitmaakt van dit ontwerp van decreet.

Men kan zich de vraag stellen of dit instrument vandaag in de huidige economische context van hoogconjunctuur nog echt betekenis heeft.

Het is in dit verband interessant even

enkele cijfers inzake falen van ondernemingen te vergelijken met die van de crisisjaren uit het vorige decennium waarover ik het daarnet had.

Volgens gegevens van CEDRE en Eurinform bleef, behalve in de crisisjaren van begin van de jaren 30, het aantal faillissementen in België beneden de 1.000 tot de tweede helft van de jaren zestig. In 1970 werden circa 1.250 falen genoteerd, in 1973 wordt de kaap van 1.500 reeds ruim overschreden en in 1975 overschrijden we de 2.000 en in 1977 komen we tot circa 2.500 faillissementen per jaar !

Welnu, sindsdien is het aantal faillissementen per jaar nauwelijks gedaald en bleef het quasi steeds boven de 2.000 ! De cijfers in de memorie van toelichting en in het verslag voor de periode 1987-1989 situeren zich boven de 2.000 en gaan bovendien in stijgende lijn tot 2.317 in 1989 !

Hoewel globaal genomen Vlaanderen inzake het aantal falen beter scoort dan België, blijft ook hier het aantal hoog en blijft dit, volgens de meest recente gegevens, ook stijgen.

Op de vraag of een beleidsinstrument nodig blijft om — door vroegtijdige en systematische opsporing — dergelijke falen te vermijden is ons antwoord ondubbelzinnig ja, te meer daar met de uitbreiding van de Europese Markt en het openstellen van de grenzen, de concurrentie nog zal verscherpen, zodat heel wat ondernemingen en vooral ook KMO's — al dan niet tijdelijk — met grotere moeilijkheden kunnen te kampen krijgen. Precies Vlaanderen beschikt over een groot aantal van dergelijke kleine, dus potentieel kwetsbare bedrijven.

Om een belangrijk verlies aan arbeidsplaatsen en economisch en financieel potentieel te vermijden, blijft een preventief optreden derhalve meer dan wenselijk.

Daarom is het ook nodig de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid operationeler te maken.

De ideeën en inzichten die in de jaren zeventig waren gegroeid rond deze

problematiek zijn, na de Staatshervorming van 1980 en na verder overleg op Vlaams niveau, uiteindelijk uitgemond in de oprichting van een Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid in juni 1985.

Toch heeft het nog tot eind 1987 geduurd — en dit is enkel te wijten aan de vorige Executieve — vooraleer deze Commissie echt haar werking kon op gang brengen. Er is dus veel verloren gegaan en het is dus dringend noodzakelijk dat deze Commissie echt operationeel kan worden. Immers, uit haar eerste jaarverslag is gebleken dat de werking die tot hertoe kon worden ontwikkeld nog ver van optimaal te noemen is. De knelpunten situeren zich onder meer rond volgende punten : de Commissie heeft een duidelijk gebrek aan gegevens ; de Commissie is onvoldoende operationeel en onvoldoende uitgebouwd om op professionele basis te kunnen werken ; de medewerking van het bedrijfsleven is onvoldoende.

Het is precies op deze punten dat het ingediende ontwerp een aantal wijzigingen aanbrengt aan het bestaande decreet, die de Commissie operationeler zullen maken.

Wat de wenselijke en noodzakelijke gegevens betreft, zullen door de diensten van de Vlaamse Executieve zelf een aantal gegevens kunnen worden verstrekt aan de Commissie. Dit is op zich wellicht onvoldoende. Immers, sommige voor deze problematiek echt belangrijke gegevens zijn te situeren bij nationale instanties. Ik denk aan gegevens zoals achterstallende betalingen bedrijfsvoorheffing, BTW, RSZ, vennootschapsbelastingen, erkenning als onderneming in moeilijkheden of herstructureringen, bepaalde vonnissen enzovoort. Het zal dan ook noodzakelijk zijn om het in de memorie van toelichting in het uitzicht gestelde protocol met de nationale Regering om tot een samenwerking te komen, hard te maken.

Aan de Commissie wordt met dit de-

Lisabeth

creet ook de mogelijkheid geboden op een meer professionele basis te werken. Ze zal op een kleine kern vast personeel kunnen rekenen, en een bijkomend beroep kunnen doen op ambtenaren van andere diensten van de Executieve en — indien nodig — op externe experts. Dit laatste zal wel afhankelijk zijn van de omvang van de beschikbare werkmiddelen. Doch in de Commissie werd reeds medegedeeld dat de middelen, althans voor de eerstkomende periode, voldoende kunnen worden geacht.

Derde knelpunt waaraan in het ontwerp-decreet tegemoet wordt gekomen is het stimuleren van een betere medewerking van het bedrijfsleven zelf. Door een duidelijker verband te leggen tussen het verlenen van overheidssteun en het beschikbaar stellen van de nodig geachte gegevens wordt in dit verband een belangrijke stap vooruit gezet. Weliswaar moet worden benadrukt — dit is eigen aan een commissie die een dergelijke problematiek moet behandelen — dat de gegevens hun vertrouwelijk karakter moeten kunnen behouden.

Het is dan ook belangrijk dat de vertegenwoordigers van het bedrijfsleven in het VESOC en de SERV hieraan hun medewerking hebben verleend door aan dit ontwerp van decreet en dus ook aan dit punt, hun goedkeuring te hechten. Ik hoop dat de vertegenwoordigers van het bedrijfsleven in de Commissie dezelfde positieve ingesteldheid zullen aannemen. In dit verband neem ik dan ook genoegen met het antwoord van de Gemeenschapsminister inzake de in het decreet voorziene unanimité alvorens door de Commissie een grondig onderzoek kan worden ingesteld bij bedrijven van 50 tot 99 werknemers en dat van die unanimité in de Commissie door sommige leden geen misbruik zou worden gemaakt. Indien dit wel het geval zou zijn zal de Gemeenschapsminister daaruit de nodige conclusies trekken.

Zoals dit in het VESOC en in de SERV, dus ook bij de vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en ook in onze Commissie het geval is ge-

weest, had ik gehoopt dat ook in deze Raad de unanimité rond dit ontwerp van decreet zou kunnen worden bereikt. Een fractie die soms zegt het bedrijfsleven te vertegenwoordigen had zich in de Commissie positief opgesteld mits een kleine aanpassing in artikel 6 en er was bereidheid dit ontwerp van decreet unaniem goed te keuren. Tot mijn verbazing moet ik echter vaststellen dat er vandaag opnieuw andere amendementen werden ingediend. Dit is te betreuren omdat unanimité in deze Raad een aanduiding zou zijn geweest, zoals in het VESOC en de SERV tot uiting is gekomen, dat alle geledingen in onze maatschappij die bij de ondernemingen betrokken zijn achter dit ontwerp staan.

Ik wil zeer kort ook nog uiting geven aan onze goedkeuring inzake de uitbreiding van de bevoegdheid van de Commissie naar ondernemingen met minder dan 100 werknemers. Het is een feit de SERV geeft dat uitdrukkelijk toe dat vooral de kleine ondernemingen met minder dan 100 werknemers in moeilijkheden dreigen te geraken en dat het wenselijk is dat vooral de KMO's met minder dan 100 werknemers van nabij door de Commissie zouden worden gevolgd. Er is — en dit om gekende redenen — een enigszins andere benadering van deze kleine ondernemingen. Inderdaad, er moet in de Commissie unanimité zijn alvorens een grondig onderzoek kan worden ingesteld. Omwille van het feit echter dat en de SERV en het VESOC en de diverse vertegenwoordigers van KMO's bereid waren om dat grondig onderzoek, indien echt nodig, ook te laten gebeuren meen ik dat de opname daarvan in het ontwerp van decreet een stap vooruit is. Het is mede om die derde reden dat wij als SP-fractie dit ontwerp zullen goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, geachte collega's, vooraleer de visie van de PW-fractie naar voren te brengen wens ik de vorige spreker gerust te stellen door hem te zeggen

Gemeenschapsminister N. De Batse-lier (SP) had het bij de bespreking van zijn ontwerp-decreet preventief bedrijfsbeleid herhaaldelijk aan de stok met PW-spreker F. Vermeiren

dat onze sympathie voor en de verdediging van het bedrijfsleven onverminderd blijft. Ik denk dat dit zeer duidelijk in mijn betoog tot uiting zal komen. Meer nog, ik hoop dat na mijn uiteenzetting een bepaalde fractie in deze Raad het geweer van schouder zal veranderen. Dat is niet altijd zo dom. Integendeel, dan kan soms zeer nuttig zijn voor het bedrijfsleven.

— De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.

Wanneer in juni 1985 het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid op initiatief van de Vlaamse Executieve tot stand kwam, was het de betrachting van de overheid maximale inspanningen te leveren voor het behoud en de verbetering van de werkgelegenheid. Men had het in de memorie van toelichting over de hoge werkloosheid in Vlaanderen als gevolg van de aangroei van de actieve bevolking, over de bedrijfssluitingen en over de rationalisatie-investeringen van de ondernemingen. De cijfers over de be-

Vermeiren

drijfssluitingen tussen 1975 en 1982 waren inderdaad verontrustend. Tijdens die periode deden inderdaad 3.334 ondernemingen uit het Vlaamse Gewest een beroep op een ontslagvergoeding bij het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen. Deze enorme ontslagvergoedingen leidden na een advies van de GERV van 23 januari 1978, tot een preventief beleid dat een vroegtijdige en systematische opsporing van bedrijven in moeilijkheden op het oog had.

Er werd hiervoor gerekend op de medewerking van diverse instellingen en organen, die nuttige aanwijzingen zouden kunnen leveren. Toch toonde men zich behoedzaam. Het was immers nodig erover te waken dat de kredietwaardigheid van ondernemingen in moeilijkheden niet werd aangetast. Centraal instrument voor het preventief bedrijfsbeleid zou een daartoe geëigende Commissie worden, een autonome openbare instelling, die globale en individuele analyses zou kunnen uitvoeren, beoordelen, aanbevelingen formuleren en op vraag van de ondernemingen grondige onderzoeken verrichten. Het lijkt mij niet overbodig te verwijzen naar de voorwaarden van het optreden van deze Commissie voor een Preventief bedrijfsbeleid omdat het ontwerp-decreet van de Gemeenschapsminister van Economische Zaken tot herinrichting van de Commissie verregaande wijzigingen inhield.

In het eerste decreet van 1985 zou de Commissie van nabij de evolutie volgen van ondernemingen of exploitatieëenheden met 100 of meer werknemers. De analyse zou gebeuren op verzoek van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad na een voorafgaande bespreking in deze raad, maar ook de onderneming of de Vlaamse Executieve zouden een verzoek tot analyse kunnen formuleren.

Met een dergelijk ontwerp van decreet kon de PVV zich in 1985 akkoord verklaren, mits enkele opmerkingen, die ik ook in herinnering wil brengen : het preventief beleid moest beperkt blijven tot aanbevelingen en

mocht geen aanleiding geven tot het invoeren van een gunstregime ; het preventief beleid mocht geen beheer met bijstand invoeren ; de Commissie zou zich bij haar onderzoek moeten houden aan bestaande documenten en gegevens.

Voor de PVV was het van groot belang dat aan de ondernemingen geen bijkomende verplichtingen en reglementeringen werden opgelegd en moesten de bestaande instrumenten voldoende zijn om een preventief bedrijfsbeleid te voeren.

Ons standpunt is ongewijzigd gebleven, ook ten opzichte van het ontwerp van decreet tot herinrichting van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid. Met dit ontwerp met de weinig zeggende titel — wat betekent inderdaad herinrichting — wil de Gemeenschapsminister voor Economie, de heer De Batse-lier, de activiteitssfeer van de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid aanzienlijk uitbreiden. Wanneer wij de inhoud van het ontwerp van decreet even onder de loep nemen constateren wij zeer snel wat de betrachting is van de Gemeenschapsminister. In feite moet dit ontwerp een aantal socialistische en vakbondsdoeleinden doordrukken. Ik verklaar mij nader. Toen in 1985 het oorspronkelijk ontwerp van decreet tot oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid in de Vlaamse Raad werd behandeld, diende de huidige Gemeenschapsminister een amendement in, dat de bevoegdheid van de Commissie zou verruimen naar bedrijven met meer dan 50 werknemers in plaats van meer dan 100. In de Kamer van Volksvertegenwoordigers pleitte zijn partijgenoot Sleecx in dezelfde zin bij de behandeling van de herstelwet houdende sociale bepalingen.

Voor beiden kwam het erop aan syndicale zeggenschap te verwerven in de KMO's, maar toen volgde de nationale Regering hen niet. Nu pakt de Gemeenschapsminister van Economie uit met een ontwerp van decreet. Wij stellen al onmiddellijk vast dat de Commissie bevoegd wordt om ondernemingen door te lichten die

gemiddeld vijftig tot 99 werknemers tewerkstellen. Hiervoor is wel een unanieme beslissing nodig van de Commissie. In zijn memorie van toelichting laat de Gemeenschapsminister er geen twijfel over bestaan wie hij in het vizier heeft : de KMO's, waarvan hij meent dat de financiële structuur zwak blijft. Tevens haalt hij uit naar de kwaliteit van het topmanagement van de Vlaamse bedrijven.

Mijnheer de Minister, wat laat u toe dit te doen, tenzij uw socialistische ideeën ?

Als het met de kwaliteit van het topmanagement van onze Vlaamse KMO's erg is gesteld hoe verklaart u dan de uitstekende prestaties en resultaten van de kleine en middelgrote bedrijven ? Niet alleen hun prestaties, maar ook de lage werkloosheidscijfers in het Vlaamse landsgedeelte, een paar gewesten uitgezonderd, bewijzen het tegenovergestelde.

Hij wil kennelijk de invloed van de vakbonden in de KMO's versterken. Wat denken de vertegenwoordigers van het NCMV hierover. Zijn zij het eens met de Gemeenschapsminister dat de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid zich moet mengen in de zaken van de KMO's ? Is het huidige ontwerp van decreet een eerste stap naar een verlaging van de drempel voor de oprichting van ondernemingsraden in de KMO's van 50 werknemers af en de uitbreiding van de syndicale bescherming naar 70 ten honderd van de personeelsbezetting ?

De toenemende overheidsinmenging in de werking van de KMO's is zeker niet van aard om hun positie op een uiterst concurrentiële markt te verstevigen. Integendeel, zij zullen voortaan, wanneer de Commissie daartoe eenparig beslist, praktisch onder curatele staan indien het bedrijfsbeleid niet beantwoordt aan de normen, criteria of voorwaarden die de Gemeenschapsminister in de Commissie van de Vlaamse Raad heeft naar voren gebracht en die wij terugvinden in het uitstekend verslag van onze collega Brill op bladzijde 6.

Vermeiren

De heer De Batselier heeft het zelfs over mismanagement. In het Frans noemt men dat un *procès d'intention* ten opzichte van onze bedrijven, waarvan het grootste deel zich meer dan handhaaft en kan bogen op prachtige successen.

De taak van de Commissie wordt in artikel 2 omschreven als : „De ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest aan te sporen tot een beleid gericht op het voorkomen van moeilijkheden die hun leefbaarheid kunnen bedreigen”.

Kan de Minister een onderneming in moeilijkheden nader omschrijven ? Is een onderneming die overheidssubsidies ontvangt een bedrijf in moeilijkheden ? Welke parameters zullen in aanmerking worden genomen bij de periodieke analyse van de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest ? Welk is het verschil tussen een analyse en een grondig onderzoek, waarvan sprake is in artikel 6 § 2.

Over hoeveel bedrijven gaat het ? Heeft de Commissie voldoende mankracht om al deze bedrijven door te lichten ? Op welke andere personen zal zij hiervoor een beroep doen ? Beseft de Gemeenschapsminister wel hoe moeilijk het is om accountants te vinden, laat staan bedrijfsrevisoren ! Welke waarborgen kunnen aan de bedrijven worden geboden dat de ingezamelde gegevens niet aan de concurrentie zullen worden doorgegeven ? Reeds bij de behandeling van het oorspronkelijke decreet van 27 juni 1985 wilde de heer De Batselier uit de tekst de woorden „met uitzondering van bedrijfstechnische gegevens” laten verwijderen. Zijn inzichten lijken mij ter zake vrij duidelijk. Zullen deze gegevens nu niet worden opgevraagd en ter kennis worden gebracht van personen vreemd aan de onderneming ?

Er is wel een Hoofdstuk III dat handelt over de zwijgplicht voor de leden van de Commissie, de ambtenaren die hen bijstaan en de externe deskundigen die in opdracht van de Commissie analyses hebben verricht, alsmede voor alle personen die

ambtshalve van deze gegevens of feiten kennis krijgen.

Maar dit belet niet dat artikel 6 § 4 vermeldt dat indien de Commissie uit een grondig onderzoek of periodieke analyse afleidt dat de onderneming of exploitatie-eenheid met moeilijkheden te kampen heeft, dit onverwijld wordt medegedeeld aan de Vlaamse Executieve. Het decreet gaat echter nog verder aangezien het antwoord gegeven door de onderneming op een aanbeveling van de Commissie wordt meegedeeld aan de Vlaamse Executieve en aan de leden van de ondernemingsraad. Zijn de leden van de Vlaamse Executieve en van de ondernemingsraad gebonden door deze zwijgplicht ? Wat indien er er daarbij lekken ontstaan die de geloofwaardigheid van het bedrijf bij de financiële instellingen aantasten ? Welke sancties worden voorzien ten aanzien van de commissieleden of andere personen die zich niet houden aan zwijgplicht ? Niets wordt hierover vermeld in het ontwerp van decreet.

Vragen rijzen — en zeker zeer terecht — over het nut van de Commissie voor het Preventief Bedrijfsbeleid. Waarom geen vertrouwen stellen in de handelsrechtbanken, aan dewelke de bedrijven periodiek documenten moeten overmaken die de leefbaarheid, de gezondheid van de ondernemingen aan het licht kunnen brengen. Bepaalde handelsrechtbanken werken optimaal en ik wil hier speciaal verwijzen naar het optreden van voorzitter Duplat. Het komt de staat toe via zijn justitieapparaat de burger te beschermen en de overheid moet erop toezien dat de justitie goed werk levert. Was een Commissie voor het Preventief Bedrijfsbeleid wel nodig om de taak over te nemen van de handelsrechtbanken ?

Trouwens, mijnheer de Minister, ik vestig uw aandacht op het feit dat de Minister van Justitie op dit ogenblik initiatieven heeft genomen om de consulaire rechters min of meer te laten verdwijnen. Vroeger werkten men zeer veel met consulaire rechters. Op dit moment benoemt hij in de handelsrechtbank rechters omdat hij de mening is toegedaan dat deze depistages moeten worden opgedreven.

Ik heb de indruk dat achter deze Commissie politieke bedoelingen schuilgaan, dat het klaarblijkelijk een poging is om de macht van de vakbonden op het vlak van de bedrijfsleiding uit te breiden en ten slotte ook dat gepoogd wordt als uitzendkantoor te werken voor een aantal politieke figuren.

In feite introduceert dit ontwerp van decreet onder een verkapt vorm het beheer met bijstand, lang reeds een socialistisch en vakbondsstokpaardje. Het is immers zo dat de Commissie voor het Preventief Bedrijfsbeleid aanbevelingen kan doen met betrekking tot het concreet oplossen van een moeilijkheid die de leefbaarheid van de onderneming of de exploitatie-eenheid in het gedrang kan brengen, niet alleen op verzoek van de Vlaamse Executieve, doch ook op verzoek van een meerderheid der werknemersafgevaardigden in de ondernemingsraad nadat de commissaris-revisor is gehoord.

De wetgeving inzake het bedrijfsrevisoraat bepaalt dat wanneer er 50 werknemers in dienst zijn, wanneer men een zakencijfer realiseert van 145 miljoen, wanneer het balanstotaal 70 miljoen bedraagt en wanneer 2 van de 3 niet in aanmerking komen, men geen bedrijfsrevisor nodig heeft. Wanneer men nu oplegt dat een advies van een bedrijfsrevisor nodig is, betekent dat ook bijkomende kosten voor de maatschappij die wordt doorgelicht. Wie gaat dat betalen ? De Minister zal wel antwoorden dat hij dat niet heeft gevraagd, dat het een vraag van het VEV is, dat dit duidelijk blijkt uit het verslag van VESOC, maar niettemin zijn het kosten die het bedrijfsleven zal ondergaan.

Het is inderdaad de Commissie die oordeelt dat het bedrijf met moeilijkheden te kampen heeft. Het bedrijf zelf heeft daarbij blijkbaar niet de minste medezeggenschap, ook wanneer vakbondsafgevaardigden van het bedrijf het verzoek tot de Commissie hebben gericht. De bedrijfsleiding krijgt dan dertig dagen om de Commissie op de hoogte te stellen van het gevolg gegeven aan de gedane aanbevelingen.

Vermeiren

Voortaan zal de toekenning van overheidssteun — ook voor wetenschappelijk onderzoek — het naleven onderstellen van de aanbevelingen. Tevens zal de Commissie het herstelproces van de individuele ondernemingen volgen. Als dit geen beheer met bijstand is !

De Gemeenschapsminister voor Economie had in zijn voorontwerp van decreet geen enkele rol meer toevertrouwd aan de bedrijfsrevisor.

Voor iemand die zijn eerste stappen in de politiek heeft gedaan in de studiedienst van het ABVV lijkt hij te lijden aan geheugenverlies. Hij haalt wel artikel 14 aan van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, doch hij vergeet dat de wet op het bedrijfsrevisoraat een rechtstreeks uitvloeisel is van de wet van 1948. Het was immers de bedoeling dat de bedrijfsrevisor zou instaan voor een betere voorlichting aan de werknemers over de financiële en economische toestand van de onderneming.

Wantrouwen in de bedrijfsrevisoren, maar ook in de bedrijfsleiding schijnt de rode draad te zijn die men doorheen dit hele ontwerp kan ontwaren.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Vermeiren, mag ik u even onderbreken ? U zegt toch wel erg onjuiste dingen. Kunt u mij uit het verslag van de Commissie één zin citeren waarin ik één negatief woord heb gezegd over de bedrijfsrevisoren ?

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de Minister, dat is heel eenvoudig. U citeert het verslag van de Commissie waarin deze zich negatief uitlaat over de bedrijfsrevisor. Als ik de Gaulle citeer, ga ik vanzelfsprekend akkoord met zijn standpunten. U gebruikt wel een erg gemakkelijke manier om u eruit te praten.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Vermeiren, dat is een tautologie. Daar gaat het niet over en dat heb ik u niet gevraagd. In de Commissie heb ik er zelf op gewezen dat de wijziging van de rol van de bedrijfsrevisor er gekomen is op unanieme sug-

gestie van de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid, die tot nader order niet louter is samengesteld met een meerderheid van vakbondsmensen, maar wel met een meerderheid van bedrijfsvriendelijke deskundigen. Uw partij heeft deze Commissie namelijk mede samengesteld en ik veronderstel dus dat ze zeer deskundig is. Zij heeft objectief en unaniem gesuggereerd dat de rol van de bedrijfsrevisor moest worden aangepast, omdat zijn rapporten geen enkele rol spelen. Ik heb deze evaluatie gewoon overgenomen. Toen men in de Commissie naar mijn mening vroeg, heb ik daaraan geen enkele commentaar willen toevoegen. De Commissie heeft iets objectief vastgesteld en daar moet ik mij als Minister bij neerleggen. Ik wens dus een dienst in het leven te roepen die werkt, niet om een of andere liberaal-ideologische reden, maar ook niet om een socialistisch-ideologische redenen. U houdt hier een perfect liberale doctrinaire uiteenzetting. Ik apprecieer dat, maar het is duidelijk dat de Commissie zich aan geen van beide standpunten moet houden. Mag ik er u ook op wijzen dat in verband met de bedrijfsrevisoren zowel het Nationaal Christelijk Middestandsverbond, als het Vlaams Economisch Verbond deze stellingname van de Commissie hebben goedgekeurd ?

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de Minister, ik kom daarop nog terug. De Commissie heeft het u in deze kwestie gemakkelijk gemaakt. Ik herhaal dat uit het verslag van VESOC en van de Commissie blijkt dat inderdaad gewag wordt gemaakt van de kwaliteit van het verslag van de revisoren. Ik spreek niet tegen dat u inderdaad het verslag alleen citeert, maar als men dit doet, is het duidelijk dat men ook achter de standpunten staat. Als u nu verklaart er niet akkoord mee te gaan, zouden we misschien ons standpunt kunnen herzien. Ik zal nog iets citeren uit het verslag van de Commissie.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, mag ik de Minister een vraag stellen ?

Het NCMV en het VEV vroegen aan

VESOC in de tekst te bepalen dat er een verslag zou worden gevraagd aan de bedrijfsrevisoren.

Er wordt echter geen rekening gehouden met het unaniem advies van VESOC op dit gebied, er wordt in de tekst met name gesproken over gehoord te worden in plaats van verslag uitbrengen.

Wat was de reden om af te wijken van het unaniem advies van VESOC ?

Minister N. De Batselier : Er is geen afwijking van de unanimiteit. De SERV heeft het unaniem akkoord nadien bekrachtigd.

De heer F. Vermeiren : Ik volgde de rode draad doch werd onderbroken. Mijnheer de Minister, ik constateer dat u niet graag wordt geïdentificeerd met deze rode draad. Ik dacht dat ik u plezier deed met te zeggen dat u een goed socialistisch Minister bent.

Waarom werd het decreet van 1985 grondig gewijzigd omdat — volgens de Minister — het beroep door de personeelsafgevaardigden op de Commissie quasi onmogelijk was omdat de commissaris-revisor moest aantonen dat de onderneming naar moeilijkheden stevende, hetgeen steeds volgens de Minister in de praktijk niet gebeurde. En waarom gebeurde dit niet ? Omdat de revisor in een moeilijke situatie werd geplaatst door de rol die hem werd toebedeeld. Inderdaad, zo gaat de Minister verder, deze bedrijfsrevisor moest aan de ene kant de bedrijfsleiding en de raad van bestuur inlichten, zodat op discrete wijze naar een oplossing kon worden gezocht om geen onrust te verwekken bij de financiële instellingen. Aan de andere kant moest de bedrijfsrevisor via de ondernemingsraad de werknemers op de hoogte stellen van de gerezen problemen.

In het verslag kan men ook een uitspraak lezen van de Gemeenschapsminister voor Economie, waarin hij verklaart dat „de verslagen van de bedrijfsrevisoren vaak weinig nut opleveren voor de analyse. Dikwijls bevat het verslag slechts algemeenheden zonder dat ingegaan wordt op de

Vermeiren

de Commissie tot de KMO's die tussen 50 en 99 werknemers tewerkstellen. Ook het feit dat het oorspronkelijk decreet reeds na nauwelijks vijf jaar wordt herzien is voor het CEPESS niet aanvaardbaar.

Hoe zullen de CVP-leden van de Vlaamse Raad zich gedragen bij de stemming ? Zullen zij de waarschuwingen van het CEPESS indachtig zijn of ze — zoals gewoonlijk — wegwuiven ?

Voor de PVV is dit ontwerp van decreet zeker onaanvaardbaar, om redenen die wij uitvoerig hebben belicht. Reeds ten tijde van de besprekingen en stemming van het eerste ontwerp in juni 1985 hebben een aantal PVV-leden van de Vlaamse Raad zich onthouden. Wij kunnen er nu zeker niet mee instemmen omdat het een dubbel gebruik betekent met de handelsrechtbanken, maar ook omdat door politieke of andere invloed schade kan worden berokkend aan die bedrijven, die het voorwerp zouden uitmaken van een onderzoek door de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid. De invloed van de werknemersafgevaardigden wordt vergroot en zij krijgen een drukingsmiddel in handen tegen de bedrijfsleiding. Dit gaat veel te ver.

Ik zou ook nog willen herinneren aan de toenemende economische integratie op het Europees vlak. In de tekst van het ontwerp van decreet is herhaaldelijk sprake van de exploitatie-eenheid. Als hiermee bedoeld wordt een eenheid die afhangt van een buitenlandse investering, dan lijkt het in mijn ogen niet de minste twijfel dat elke poging om een dergelijke eenheid — ook al telt zij meer dan 100 werknemers — aan een grondig onderzoek te onderwerpen nefaste gevolgen kan hebben voor de werknemers. Wat zal het resultaat zijn wanneer werkgeversafgevaardigden van Philips-bedrijven in België een beroep zouden doen op de Commissie ? Zullen zij de sluitingen kunnen vermijden ? Hoe zal de leiding reageren op deze inmenging ?

Er is een ander aspect verbonden aan de economische integratie die over

het hoofd wordt gezien, namelijk de toenemende verplichtingen die worden opgelegd door de Europese richtlijnen van de Commissie in Brussel. Zullen wij die richtlijnen negeren omdat zij indruisen tegen de bepalingen van het ontwerp van decreet dat wij thans behandelen ? Hoe kunnen wij nog buitenlandse bedrijven aantrekken wanneer zij in het Vlaamse landsgedeelte kunnen worden verplicht zich te onderwerpen aan de bepalingen van dit decreet op het preventief bedrijfsbeleid ? Zullen zij zich niet liever in Wallonië of Brussel gaan vestigen ? Het ontwerp van Gemeenschapsminister De Batselier is het zuiverste voorbeeld van de dirigistische politiek van de SP, van de overheidsinmenging in het bedrijfsleven, die thans overal, tot in Oost-Europa, wordt afgezworen omdat zij haar ondoeltreffendheid en haar nefaste invloed op de ontwikkeling van de economie en van de tewerkstelling heeft bewezen. Die staatsinmenging wil men thans doortrekken tot de meest dynamische sector van onze economie, de KMO's. Is dit aanvaardbaar voor de CVP en het NCMV ? Indien dit zo is kapituleert de CVP en verloochent deze partij haar eigen principes. Het zou niet de eerste maal zijn, dat aan de druk van de SP wordt toegegeven.

Een laatste bedenking betreft de kostprijs van dit alles. Wij bedoelen daarmee niet de tol die het bedrijfsleven zal moeten betalen voor de negatieve gevolgen van de overmatige inmenging. Wij hebben het over de echte kostprijs van de verruimde Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid, die de Vlaamse belastingbetaler zal moeten dragen. Het is immers duidelijk dat wanneer de Commissie zich moet gaan buigen over de financiële stukken van de KMO's tot 50 werknemers, hiervoor een ruim personeelskader zal moeten worden ingezet. Ik vermoed dat de SP reeds haar kandidaten heeft aangewezen. Waar zal men trouwens de bekwaame elementen vinden die kunnen worden belast met het grondig onderzoek van de bedrijven ? Het is eens te meer een typisch voorbeeld van wat men heeft meegemaakt op het einde van de jaren zeventig, toen de christen-democratische-socialistische

regering het staatsapparaat volstouwde, met alle gevolgen vandien voor de begroting. Dit is zeker Gemeenschapsminister De Batselier op zijn best. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Van Gansbeke heeft het woord.

De heer P. Vangansbeke (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik meen dat over een ontwerp van decreet dat in de Commissie met eenparigheid van stemmen werd aangenomen door de zogezegde meerderheid en de oppositie, niet veel woorden meer hoeven te worden gezegd in de plenaire vergadering. Ik heb vastgesteld dat de heer Vermeiren daar toch nog zeer veel woorden aan heeft gewijd, maar hij was geen lid van de Commissie. Daardoor moet wel de unanimité die in de Commissie werd bereikt naast de uiteenzetting van de heer Vermeiren worden geleegd.

De heer A. Denys : Ook tijdens de bespreking gisteren van het onderwijsdecreet is het aan bod gekomen dat, wanneer men geen lid is van de bevoegde Commissie, men blijkbaar het recht niet heeft om hier in openbare vergadering het woord te voeren. Als men dit standpunt inneemt, dan rijst de vraag waarom er nog een openbare vergadering aan de bespreking van een ontwerp van decreet moet worden besteed. Een openbare vergadering is er toch om de leden die geen lid zijn van de Commissie aan het woord te laten komen.

De heer F. Vermeiren : Wij zijn slechts met acht. Gaat u nu beweren dat dit nog teveel is ? **(Gelach)**

De heer P. Vangansbeke : Neen, mijnheer Vermeiren, ik wijs er enkel op dat de unanimité die in de Commissie werd bereikt haast in strijd is met wat u hier hebt gezegd. Het is enkel een vaststelling.

Ik, die behoort tot een partij die geen bindingen heeft met één of andere lobby, kan hier misschien duidelijker zeggen wat er aan het ontwerp van decreet schort.

De heer F. Vermeiren : Heb ik mis-

Vermeiren

schien een te gecompliceerde uiteenzetting gegeven? Naar ik meen heb ik toch duidelijke taal gesproken.

De heer P. Vangansbeke : Voor mij was u duidelijk genoeg.

Mijnheer de Minister, een preventief beleid waarmee men in de mate van het mogelijke falingen tracht te voorkomen, spreekt mij zeker aan. Dat hierbij de grootte van de onderneming van minimum 100 personeelsleden tot 50 personeelsleden wordt teruggebracht lijkt mij erg zinvol. Het is echter overbodig om in de memorie van toelichting te schermen met het aantal falingen van 1987 tot en met de eerste helft van 1990 omdat daarin het grootste aantal falingen is gesitueerd bij ondernemingen met minder dan 50 werknemers. Die falingen komen hier niet in aanmerking.

Ik heb nogal wat vragen rond de passus in de memorie van toelichting waarin wordt gezegd dat de Commissie een gebrekkige samenwerking heeft met de gerechtelijke instanties, de fiscale administratie, de sociale administratie en de Vlaamse administratie. Dit heeft uiteraard wel iets te maken met de staatshervorming, maar door het feit dat de bouwers van de staatshervorming ervoor gezorgd hebben dat de meerderheid in de centrale Regering dezelfde is als in de Vlaamse Executieve, moet het gemakkelijk zijn om een protocolakkoord uit te werken tussen de centrale Regering en de Vlaamse Executieve over de eerste drie punten, namelijk de gerechtelijke instanties, de fiscale en de sociale administratie. Volgens mij is dat de taak van de Minister.

Ik heb nog meer moeilijkheden met de zeer gebrekkige samenwerking tussen de Commissie en de Vlaamse administratie. Ik kan dat niet begrijpen, tenzij de Vlaamse administratie meer gepolitiseerd is dan de nationale. In dat geval gaat het adagium wat wij zelf doen, doen wij beter zeker niet op, integendeel.

Minister N. De Batselier : Tot en met 1988 heeft de Vlaamse Regering geen

enkele keer een beroep gedaan op de Commissie.

De heer P. Vangansbeke : En de Vlaamse administratie?

Minister N. De Batselier : De Commissie wijst dus op de slechte relatie met de Vlaamse Regering. De Minister deed slechts vanaf 1989 een beroep op de Commissie en dan nog op een niet systematische wijze omdat het op basis van onvoldoende elementen moet gebeuren. Wanneer een onderneming steun vraagt en de balans blijkt twijfelachtig wordt een beroep gedaan op de Commissie. Ook ik hield echter niet van die methode en de Commissie was terecht van oordeel dat die manier van werken moest worden verbeterd. In haar verslag benadrukte zij echter vooral dat zij niet werd geraadpleegd.

De heer P. Vangansbeke : In verband met het decreet zelf zal ik drie opmerkingen formuleren.

Een eerste opmerking gaat over artikel 3 dat stipuleert dat de leden van de Commissie worden aangeduid op grond van hun deskundigheid in het algemeen bedrijfsbeleid of van hun bijzondere bekwaamheid inzake het financieel beleid, de organisatie, de marketing of het produktiebeheer.

Tijdens mijn dertigjarige ervaring bij Bekaert heb ik er steeds voor geijverd dat in het algemeen beleid van de onderneming het financieel beleid, het personeelsbeleid en de organisatie op hetzelfde niveau werden geplaatst. In artikel 3 spreekt men over de deskundigheid in het algemeen bedrijfsbeleid, maar de term personeel vind ik niet terug. Volgens mij zou het beter zijn mocht de tekst de woorden personeel en organisatie vermelden in plaats van organisatie. Dit zou de financiële aangelegenheden en de personeelsaangelegenheden binnen de onderneming gelijkstellen.

Een tweede opmerking gaat over artikel 6. De wijziging van paragraaf 2, 4° waarbij de werknemers-afgevaardigden in de ondernemingsraad bij de Commissie een onderzoek kunnen aanvragen nadat zij de commissarissen-revisoren hebben gehoord.

Deze opmerking werd ook tijdens de commissievergadering geformuleerd.

Mijnheer de Minister, in uw antwoord heeft u het verslag van de revisor laatdunkend beoordeeld. Misschien is dat terecht maar kan men niet beter het probleem ten gronde aanpakken, in plaats van te Kurieren am Symptom. Wanneer de verslagen van de revisors niet beantwoorden aan de realiteit dan ligt het probleem bij de revisors zelf.

Mijnheer de Minister, u kan natuurlijk antwoorden dat dit niet uw taak is, maar u kan dat wel signaleren aan die personen wiens taak het wel is. In verband met de nationale wet over de ziekenfondsen werd ook nogal geschermd met de taak van de revisoren, maar indien zij hun werk maar op zo'n manier doen, welke waarde kunnen wij hen dan toebedelen?

Mijn derde opmerking handelt over artikel 8 waarin wordt bepaald dat de Commissie niet kan optreden tegen ondernemingen die onder overheids-toezicht staan. Waarom hebben deze ondernemingen een voorkeursbehandeling? Bij de beoordeling van falingen werd vaak de nadruk gelegd op slecht beheer. Wordt dit anders beoordeeld in een privé-onderneming dan in een staatsonderneming? Ligt deze visie in de lijn van wat men tegenwoordig verwacht van een staatsonderneming? Zullen wij het op die wijze in Vlaanderen beter doen dan elders? Dat blijft voor mij ook een open vraag.

Mijnheer de Minister, dat waren mijn objectieve bedenkingen. Wij zijn ervan overtuigd dat u het met deze Commissie goed voorheeft. Ook wij vinden dat het een nuttige Commissie is die onheil kan tegenhouden en voorkomen is beter dan genezen. Wij wensen u er veel succes mee. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Aerts heeft het woord.

De heer F. Aerts (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, vooraf wens ik de rapporteur geluk voor zijn goed verslag en prijs ik de Minister

Aerts

voor zijn openheid bij de bespreking in de Commissie.

Dit ontwerp van decreet dat wij straks zullen goedkeuren, is voor ons een maatschappelijk gegeven waarover een consensus bestaat.

Het ontwerp werd namelijk voorgelegd aan de SERV, zoals het hoort, en zelfs aan VESOC, omdat het oorspronkelijk, in 1985, een initiatief van VESOC was. De Commissie ging unaniem akkoord met dit ontwerp van decreet. Misschien ging iedereen unaniem akkoord omwille van de titel : een decreet voor preventief bedrijfsbeleid. Niemand kan daar iets op tegen hebben, integendeel. Men moet enthousiast zijn over alle maatregelen die een falen van bedrijven tegengaan, omwille van de funeste gevolgen die eruit voortspruiten als er zijn, de werkloosheid, het verloren gaan van kapitalen, arbeidsmarkten enzovoort.

De heer F. Vermeiren : Wij zijn vandaag specialist in citaten. Ik geef er een van de CVP-voorzitter : „De CVP denkt dat de bedrijven de plannen van De Batselier als repressief en sanctionnerend zullen ervaren. Bovendien leiden ze tot de oprichting van een nieuwe super-administratie en is het helemaal niet nodig bij het bestaande decreet, net twee jaar oud, vraagtekens te plaatsen”.

De heer F. Aerts : Het is best mogelijk dat de CVP-voorzitter dat heeft gezegd ter gelegenheid van vroegere werkzaamheden en vooraleer de tekst aan de Commissie werd voorgelegd. Iedereen weet dat er een hele evolutie is geweest in het concept tussen de dag van de regeringsverklaring van de Vlaamse Regering en het indienen van het decreet. Er was een hele discussie en er werd ter dege rekening gehouden met de zware opmerkingen van onze voorzitter. Die super-administratie is inmiddels herleid tot de logistieke assistentie van de Commissie. Meer wordt het niet.

Ik onderschrijf het decreet omdat het voor mij een maatschappelijk gegeven is. Bij andere gelegenheden heb ik reeds gezegd dat ik problemen heb

dat de besluitvorming elders gebeurt dan in een geëigend wetgevend orgaan, maar de feiten zijn de feiten en ik schik mij daar naar. Dit belet mij niet, mijnheer Vermeiren, om mijn persoonlijke visie ter zake te uiten.

Wat bij mij een zeker onbehagen achterlaat, is de vraag of dit instrument, dat werd gecreëerd in volle crisis, of mogelijk reeds in de uitlopende crisisperiode, nog zin en nut heeft. Men beweert dat het een hulpmiddel zal zijn om faillissementen tegen te gaan. Ik heb daar mijn twijfels over om de goede reden dat in een periode van hoogconjunctuur faillissementen inherent zijn aan economische dynamiek. Er is groter gevaar voor faillissementen in een periode van hoogconjunctuur dan in een periode van laagconjunctuur, omdat de uitnodiging om initiatieven te starten dan groter is.

Vanmorgen nog las ik in een krant : „De inflatie duwt de faillissementen in Engeland naar een record”. De oorzaak van de faillissementen wordt vooral gezocht bij de hoge inflatie. Het element inflatie is een element dat ondergaan wordt door initiatiefnemers en bedrijfsleiders. De tekst gaat verder : „Kleine bedrijven moeten te lang wachten op de betalingen van grote concerns die onder druk staan van hoge intrestvoeten. In een bepaald geval leidde het faillissement van een projectontwikkelaar in Zuid-Engeland tot de ondergang van 120 onderaannemers”. Welnu, dat zijn wellicht 120 onderaannemers die, voor zover zij die connectie met die projectleider niet hadden, een goed bedrijf hadden. Door het feit dat de projectontwikkelaar hen niet tijdig betaalde gingen deze bedrijven in de vernieling. Ik herhaal, een faillissement is een inherent gebeuren aan een dynamische industriële ontwikkeling.

Dit decreet laat bij mij inderdaad een onbehagen achter omdat ik er nog altijd niet in geslaagd ben — maar dat zal wellicht alleen aan mij te wijten zijn — de zin en de reden ervan te achterhalen. Het is merkwaardig dat het decreet van 1985 reeds na één jaar toepassing aan herziening toe is. In de memorie van toelichting meen

ik eveneens een zekere schroom te ontwaren, in die zin dat men zegt dat het decreet in 1984 is ingediend in de Vlaamse Raad en dat er dus vijf jaar verlopen zijn. Dit is niet helemaal juist. In feite gaat het maar over één jaar. Een Commissie legt een jaarverslag neer over één jaar activiteit en ik vind dat iets te mager om daaruit reeds besluiten te trekken en om nieuwe initiatieven te nemen.

De heer F. Vermeiren : Ik heb het reeds gezegd : de toenmalige volksvertegenwoordiger is Minister geworden en hij heeft zijn amendementen die toen onder meer door u zijn verworpen, hierin verwerkt. Men moet daar niets anders achter zoeken. Vanuit zijn visie is hij dus een goed Minister.

De heer F. Aerts : Dit is niet zo eenvoudig. Voor mij is er geen probleem om dit maatschappelijk gebeuren te aanvaarden. (**Onderbreking door de heer F. Vermeiren**)

Ik meen dat het argument iets te mager is. Ik onderschrijf dat het een goed Minister is, maar hij kan deze visie niet alleen doordrukken. Hij heeft de unanimiteit zowel in VESOC als in de SERV behaald. Ik kan moeilijk aannemen dat de bedrijfsleiders zo maar gedwee volgen. Trouwens één van uw fractieleden heeft in de Commissie gezegd dat hij niet begreep hoe het mogelijk is dat het VEV ja heeft gezegd.

De heer F. Vermeiren : Het blijkt uit het verslag dat het VEV daar niet heeft op aangedrongen. Het is Minister Geens die bij het VEV — dit blijkt uit het verslag — heeft aangedrongen. Mits bepaalde toegevingen van de Minister, met name in verband met het consulteren van het bedrijfsrevisorat, heeft het VEV schoorvoetend toegezegd. Geloof dus niet dat het VEV daarachter staat. Uit de documenten, die ik bij de hand heb, blijkt dat het VEV ja heeft gezegd, omdat het niet anders kan. Zij zijn immers niet gelukkig met dit amendement. Zij hebben met hangende pootjes ja geknikt.

De heer F. Aerts : Of dit nu al dan niet schoorvoetend gebeurde, heeft

Aerts

voor mij geen enkel belang. Ik begrijp dat u het op die manier aan uw eigen achterban wil verkopen. Voor mij telt nog altijd het woord goedgekeurd. Stel het niet voor alsof de werkgeverswereld zich door Minister De Batselier laat leiden.

Mijns inziens is dit een maatschappelijk gegeven, wat niet mag beletten, dat wij, als leden van de Vlaamse Raad, onze bedenkingen maken. Persoonlijk heb ik met dit ontwerp van decreet enige problemen.

Naar mijn gevoel is één jaar toepassing ietwat mager om reeds tot een wijziging over te gaan. Het verslag is eerder een verslag van commissieleden die zichzelf een grote taak hebben toebedeeld en in feite non possumus moeten zeggen. In feite komt de actie van de Commissie daarop neer.

Uit de bemerkingen van de leden van de Commissie blijkt — en dit werd door de vorige spreker reeds gezegd — dat er een gebrek aan samenwerking is met de gerechtelijke instanties, met de fiscale en de sociale administraties en met de Vlaamse administratie. Voor deze tekortkomingen houdt dit ontwerp geen verbetering in.

De Minister zegt wel dat hij de intentie heeft een protocol op te stellen, maar dit protocol bestaat nog niet. Ik neem aan dat er met de Minister van Sociale Zaken en met de Minister van Arbeid tot een akkoord kan worden gekomen, maar ik kan niet aannemen dat men een akkoord kan afsluiten met het Ministerie van Justitie, dat meestal een stugge houding aanneemt. Ik twijfel eraan of dit ooit wel zal gebeuren.

Ook over de relaties met de nationale Regering heeft de Commissie een reeks bemerkingen. Ook hieraan kan men niet veel veranderen dan via een protocol.

Inzake de revisoren is de Vlaamse Raad evenmin bevoegd. Hij is niet bevoegd om aan de inhoudelijke kwaliteit van de verslagen iets te doen, dat is een nationale bevoegd-

heid. Ten gronde was er niet veel positieve respons op de bemerkingen door de Commissie gemaakt.

Ik meen dat het niet goed is dat een Vlaams beleidsinstrument volledig afhankelijk is van de goodwill van de nationale Ministers. Minister De Batselier zegt dat ter zake nog een protocol moet worden ondertekend, maar tot op heden is dit nog niet gebeurd.

Er rijst ook een probleem in verband met de periodieke analyse. In artikel 6 paragraaf 1 staat dat de Commissie periodiek de ondernemingen analyseert. De gegevens voor die analyses zullen worden gehaald uit de balans, de jaarrekeningen enzovoort. Ook de Commissie is van oordeel dat dit niet de goede manier van werken is. In het verslag lees ik „dat de financiële analyse alleen niet volstaat om een echt preventief bedrijfsbeleid te voeren. Elementen in verband met management, commerciële en technologische aspecten van het bedrijf zijn belangrijker”, maar deze gegevens worden niet gepubliceerd in documenten uitgaande van de bedrijven.

Ik vraag mij dus af, wat het impact kan zijn op de meer dan 5.000 bedrijven waarop dit decreet van toepassing is. De heer Deprez heeft hierover ook reeds gesproken. Op deze vraag is mijns inziens nog geen antwoord gegeven.

In artikel 6 paragraaf 2, lees ik dat de hoegrootheid van de onderneming bepalend is voor de wijze waarop het onderzoek wordt gevoerd. Hiermee ben ik het niet eens. Ik ben voorstander van een grondige analyse als hiervoor aanwijzingen zijn, maar wat nu wordt bepaald, is een soort go-and-stop-politiek. Ik ben het op dit punt eens met de Minister die dit liever niet had gezien.

Ook rijst een probleem in verband met het uit te brengen verslag. In artikel 10 staat dat de Commissie geregeld verslag uitbrengt bij de Vlaamse Executieve. Er wordt echter niet vermeld waarover dat verslag moet handelen. Dat is toch werkelijk een hiaat. Persoonlijk begrijp ik dat deze regel geldt in het kader van de

zwijgplicht die wordt opgeheven ten voordele van de Executieve. In artikel 12 staat : „Onverminderd de verplichtingen die hun door een wet, een decreet of een besluit zijn opgelegd”. Ik neem dus aan dat dit een opening is opdat de Commissie aan de Executieve zou kunnen meedelen dat de zwijgplicht wordt opgeheven en haar alle nodige gegevens verstrekt. In de Commissie kreeg ik hierover geen duidelijkheid.

In artikel 10 lees ik dat de Commissie een jaarverslag moet uitbrengen over haar werking en de resultaten ervan. Hier is dan weer niet vermeld bij wie dat verslag moet worden uitgebracht. Er staat : „Dat verslag wordt samen met het advies van het VESOC toegezonden aan de Vlaamse Executieve”. Moet dit jaarverslag eerst naar het VESOC worden gezonden die advies geeft en vervolgens naar de Executieve en dan naar de Raad ?

In het vorige decreet was bepaald dat door de Executieve een evaluatie moest worden gemaakt. Die evaluatie valt in het nieuwe decreet weg. Graag zou ik de ratio legis kennen waarom deze evaluatie uit de tekst is verdwenen. De Minister heeft hierop een evasief antwoord gegeven en gezegd dat het verslag van dun formaat zal zijn en de leden van de Raad het ook gemakkelijk zullen kunnen lezen. De ratio legis waarom de evaluatie door de Executieve niet meer wordt voorzien, vind ik een belangrijke vraag. Inderdaad, wanneer men naar de Vlaamse Raad komt met een dergelijk verslag moeten wij duidelijk weten wat het verslag is, wat het advies is van en hoe de Executieve erover denkt. Dit zou een verbetering betekenen ten aanzien van de vorige toestand. Wat nu gebeurt is een verslechtering omdat wij niet zullen weten wat de Executieve over dat jaarverslag denkt, wat voor ons bijzonder nuttig is.

Mijnheer de Voorzitter, dit waren de bijzonderste opmerkingen die ik wenste te formuleren.

Mijnheer de Minister, het decreet zoals het nu voorligt, is een uitvoering van het regeerakkoord. Wellicht bestond er geen betere oplossing. Dit is dan ook de reden waarom wij dit

Aerts

ontwerp van decreet zullen goedkeuren.

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik dank de heer Bril, verslaggever, voor zijn objectief verslag, evenals het secretariaat van de Commissie voor al het werk dat zij in verband met dit decreet hebben gedaan.

Sommige leden hebben opmerkingen gemaakt over de benamingen zoals herinrichting enzovoort. Wij hebben gewoon de taaladviseur van de Vlaamse Raad gevolgd en ik sluit mij daarbij zonder verder commentaar aan.

De heer Vermeiren heeft hier opmerkelijke zaken naar voren gebracht, waarbij hij zich vooral afvroeg welke houding de CVP bij de stemming zal aannemen. Ik neem aan dat de CVP hier zal stemmen zoals zij in de Commissie heeft gestemd.

Ik vraag mij evenwel af welke de houding van de PVV bij de stemming zal zijn. Twee leden van de PVV hebben de werkzaamheden van de Commissie bijgewoond, die in de Commissie het pro en contra hebben kunnen afwegen. Normaliter zijn zij door hun partij wegens hun deskundigheid in de Commissie voor Economie gemandateerd. Thans stel ik evenwel vast dat u een totaal tegenovergestelde mening in de openbare vergadering verkondigt. **(Onderbreking door de heer Vermeiren)**

Mijnheer Vermeiren, u is in die mate liberaal dat u mij mijn gedachtengang niet laat beëindigen. U vreest trouwens beïnvloed te worden en zo van mening te veranderen. **(Onderbreking door de heer F. Vermeiren)**

Ik stel dat gewoon vast. Trouwens, in een laatste poging tracht ik u, evenals uw collega's, op het goede pad te brengen.

Ik hoop dat u mij niet derwijze dirigistisch beschouwt — ik zal het even citeren — als iemand die voorstander

is van overheidsinmenging. Ik zal enorm handig moeten optreden om uw twee collega's van dit soort dirigisme, evenals de CVP-collega's — waarop u vooral de nadruk hebt gelegd — het VEV en het Nationaal Christelijk Middenstandsverbond te overtuigen. Ik neem aan dat het dus toch wat minder dirigistisch lijkt dan wat u heeft gesteld.

Bij sommige leden schijnen in verband met dit decreet toch twijfels te rijzen.

In verband met de periodieke analyse wijs ik erop dat men in een nog meer dirigistische richting kan gaan, door de voorkeur aan grondige analyses te geven. Op die manier gaan wij evenwel tot een veel grotere ingreep over. Sommige leden die tegen dirigisme zijn — zoals ik trouwens ook — hebben hier dirigistische voorstellen gedaan. Ter zake sta ik voor een evenwichtskeuze, met name uitgaande van de gegevens, niet enkel op basis van gewone informatie, maar op basis van informatie vanuit de ondernemingen zelf, een analyse trachten te maken. Het betreft hier dus niet enkel de jaarrekening of de balansen, die deze ondernemingen ons meedelen, maar de BTW-aangiften en de RSZ-betalingen. Via die grondige analyse kunnen wij veel verdergaan, terwijl wij in de periodieke analyse enkel uitgaan van de informatie, die op een normale wijze zonder bijkomende regionale of nationale administratieve problemen kunnen worden vergaard.

Hoewel wij met de periodieke analyse heel wat gegevens kunnen ontvangen van de onderneming, kan niet worden beweerd dat deze werkwijze zekerheid geeft. Zelfs na een grondige analyse blijven vraagtekens bestaan. In dit decreet werd getracht een evenwicht te bereiken.

Trouwens, een grondige analyse van alle bedrijven door de Commissie zou een logge bureaucratie met zich brengen waarbij de overheid in sterke mate zou interveniëren.

Ik herinner de heer Vermeiren en andere sprekers aan een aspect dat zij hebben vergeten : wanneer men overheidssteun vraagt, dan moet men

er rekening mee houden dat daaraan vooraf van overheidsbeheer verbonden zijn.

Wenst men geen aanbevelingen van de overheid, dan kan men ook geen beroep doen op overheidssteun. Ik heb er niets op tegen dat een onderneming de vrije markteconomie niet alleen belijdt op congressen en colloquia, maar ze ook in praktijk omzet en derhalve niet bij de Minister voor steun aanklopt. Maar zeer vele ondernemers — ik wijs hen daar geregeld op — zweren bij de vrije markteconomie op colloquia en congressen, maar staan diezelfde week nog bij de Minister met de bedelzak.

De Voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de Minister, het is niet zo dat bepaalde wetten slechts door bepaalde personen kunnen worden nageleefd. Degene die bijvoorbeeld werklozensteun vraagt, gaat daarom niet akkoord met de politiek die door de Regering wordt gevoerd of degenen die de werklozensteun hebben ingevoerd. Dat is een verkeerde benadering.

Ik ga er wel mee akkoord dat wie om steun verzoekt, uiteraard moet aanvaarden dat hij wordt doorgelicht en een bepaalde vorm van inspraak van de overheid zal moeten dulden. Het zou al te gemakkelijk zijn wanneer iedereen aan deuren kan kloppen zonder enige consequenties daarvan te aanvaarden. Mijnheer de Minister, u hebt dienaangaande gelijk en een consensus kan gemakkelijk worden gevonden omdat het de logica zelf is.

Maar ter zelfdertijd zijn wij de mening toegedaan dat het misschien best is de startsteun af te schaffen. Hier voeg ik echter aan toe dat, zo lang de steun bestaat, de Minister niet kan beslissen wie de „goeden” en „slechten” zijn en dat slechts „de goeden” de steun mogen genieten. Wetten zijn er voor alle burgers en bedrijven. Iedereen weet dat, wanneer de steun bestaat, men er een beroep op doet. Dat is een gegeven zo oud als de straat. U mag het ene niet met het andere verwarren.

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Vermeiren, ik ben er blijkbaar in geslaagd om u nagenoeg te overtuigen, want u beaamt dat aan het verkrijgen van overheidssteun een aantal voorwaarden moeten worden verbonden.

De aanbevelingen van deze Commissie aan het bedrijf moet deze laatst enkel volgen indien zij overheidssteun aanvaardt. Is het een onderneming met moeilijkheden — ik zeg niet een bedrijf in moeilijkheden — waaraan de Commissie aanbevelingen heeft overgemaakt, die de onderneming naast zich heeft neergelegd, dan kan de Executieve, in casu de Minister van Economie, krachtens het decreet beslissen dat de onderneming — aangezien zij de aanbevelingen niet heeft gevolgd, geen overheidssteun zal krijgen.

Het probleem ligt dus bij de ondernemingen en dit op twee manier. Ze moeten in moeilijkheden zijn — en dat moet door de Commissie zijn vastgesteld — en ze moeten gezegd hebben dat ze niet aan de voorwaarden willen voldoen. Daarom zeg ik, vanuit uw logica en waar u het dus met mij eens bent, dat zij niet in aanmerking komen. Meer dirigistisch dan dat is het niet. Het is gewoon een zekere logica inzake een preventief beleid doortrekken.

Wanneer u sprak — ook de heer Deprez heeft dat trouwens gedaan — over overheidssteun op het laatst, dan gaat het meestal over participaties en dan vraagt men meestal een kapitaalsinjectie of een overbruggingskrediet. Sinds ik ministeriële verantwoordelijkheden heb, heb ik nog geen enkel overbruggingskrediet toegestaan. Ondernemingen die dus op het laatst bij mij komen hebben tot nu toe nog geen enkele keer een overbruggingskrediet gekregen. Dit betekent dat men in de fase is waar men normaliter veroordeeld is.

Mijnheer Denys, ik moet u zeggen dat dit onder de vorige Executieve niet zo was. Ter zake hanteren wij dus een veel strenger beleid dan voorheen. **(Onderbreking door de heer A. Denys)**

Het is misschien best, mijnheer Denys, dat ik eens het verschil uitleg tussen expansiesteun, overbruggingskredieten en participatie.

De heer A. Denys : Dan moet u eens een lijst voorleggen van participatiesteun.

Minister N. De Batselier : Ik wil wel antwoorden op serieuze vragen. Het moet toch wel een beetje juist zijn. Als ik dat ook nog eens moet uitleggen dan zal ik mijn spreektijd overschrijden.

We moeten hier mekaar geen Liesbeth noemen. Ik vrees dat als wij over een tussen „op het laatst” spreken, wij naar participaties gaan. Daarop wens ik duidelijk te zeggen dat wij alleen de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen hebben aangeduid om het adviesorgaan bij uitstrek van de Vlaamse Executieve, in casu de Minister van Economie, te zijn om te zeggen wanneer er moet worden geparticipeerd of niet, zelfs in de derde functie van de GIMV. De GIMV beslist uiteraard alleen in het geval bij de eerste

en de tweede functie maar ook bij de derde functie heeft zij een belangrijke taak. Ik wens daarover geen onduidelijkheid te hebben. Daarbij komt dat er desgevallend een extra advies van de Commissie, dit lijkt mij zinvol en dit kan bij de beslissing van de Minister meespelen.

De heer Deprez heeft ook de nood aan objectieve deskundigen aangeklaagd. Ik kan dit helemaal onderschrijven. ik meen echter dat de Commissie in haar huidige samenstelling goed werk heeft geleverd. Dit komt tot uiting zowel in het jaarverslag van 1988 als van 1989. Sommige collega's zeggen dat de Commissie slechts één jaar heeft gewerkt. Het is niet omdat ik slechts één verslag in bijlage heb gegeven dat er geen twee zijn. Ik heb het eerste trouwens reeds eerder aan de leden verstuurd. Er zijn dus twee volle werkjaren en niet één.

Aan de heer Lisabeth wens ik het volgende te zeggen. Hij heeft naar het beheer met bijstand verwezen. Daarvan zijn in het decreet sporen terug te vinden. Ook de heer Ver-

Relaxte gedachtenwisseling tussen de fractievoorzitters van PVV en VU : (v.l.n.r.) de heren A. Denys en P. Van Grembergen

De Batselier

meiren heeft daarnaar verwezen. De ene heeft dat in de positieve en de andere in de negatieve zin gedaan.

De heer F. Vermeiren : Dat bevestigt dat ik gelijk heb.

Minister N. De Batselier : Ik ontken niet dat er een zekere vorm van beheer met bijstand inziet.

De heren Lisabeth en Aerts hebben ook gevraagd of een dergelijk instrument wel nodig is in een periode van hoogconjunctuur. Uiteraard hebben wij ons dat ook afgevraagd. Ik heb die vraag ook aan de Commissie gesteld. De Commissie, geleid door professor Vic Van Rompuy, heeft mij als advies gegeven dat het zinvol was op voorwaarde dat men niet begon met ondernemingen vanaf 100 maar wel vanaf 50 werknemers.

Dat staat met zo veel woorden in het advies en in het jaarverslag van de Commissie zowel van 1988 als van 1989 en deze stellingen worden ook later nog herhaald. Op bladzijde 26 van het verslag lezen wij dat in 1987 999 ondernemingen onder toezicht stonden, in 1988 1.040 en in 1989 1.034. Van deze ondernemingen gingen er in 1987 9 failliet. In 1988 gingen er 3 failliet en in 1989 ging er slechts 1 failliet. Deze resultaten bewijzen volgens die deskundigen het nut van de Commissie. Eén onderneming die de aanbevelingen naast zich heeft gelegd is failliet gegaan. Deze bedrijfsvriendelijke Commissie samengesteld door de vorige Executieve constateert dat het ondernemen in moeilijkheden vaak ontbreekt aan een echte bedrijfsstrategie, dat deze ondernemingen vaak een eenzijdig bedrijfsmanagement hebben of vooral op korte termijn denken, om maar een paar tekortkomingen te citeren die de Commissie vastgesteld heeft.

Dit toezicht heeft voor onze KMO's, onze eigen Vlaamse structuur waaraan ik meer aandacht besteed dan mijn voorgangers, voor- en nadelen, de voordelen van de flexibiliteit, maar ook de nadelen ervan. Als je beginnende KMO-bedrijven stimuleert zonder ze te begeleiden, dan

verdwijnen er in het eerste jaar twintig procent. Na drie jaar blijft nog maar de helft over. Deze vaststelling dwingt ons tot begeleiding, zeker inzake de export. En daarover zijn alle fracties het eens.

De heer A. Denys : Wat heeft dat te maken met de Commissie ?

Minister N. De Batselier : Als u mij de kans geeft, zal ik dat uitleggen. Mijnheer Denys, ik merk dat u moeilijk doet, omdat u inziet dat uw theorie niet opgaat.

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de Minister, nu hebt u een bekentenis afgelegd. U geeft toe dat de KMO's de ruggegraat zijn van ons economisch bestel. Ik heb SP-Ministers gekend die daar anders over dachten. Er is dus een gunstige kentering bij de SP waar te nemen. Dat is in elk geval positief. Voorts geeft u ook toe dat in tijden van hoogconjunctuur de KMO's gunstige resultaten boeken en een gunstige invloed hebben op de tewerkstelling, maar toch vindt u dat beginnende bedrijven moeten worden begeleid. U pleit dus met andere woorden klaar en duidelijk voor beheer met bijstand. Dat is uw mening. Ik heb daar respect voor, maar ik ben een andere mening toegedaan. Ik vind dat men bedrijven op een andere manier kan begeleiden, bijvoorbeeld langs de kamers van koophandel, door ze wegwijs te maken in de doolhof van de ingewikkelde wetgeving. Beginnende bedrijven kunnen ook de bijstand gebruiken van een Minister van Buitenlandse Handel om ze markten in het buitenland te leren ontdekken. Daarvoor heb je wellicht wel geen drie of vier Ministers nodig. Mijnheer de Minister, wij zijn het met u eens dat er begeleiding moet zijn. We verschillen alleen van mening over de manier waarop dit moet gebeuren.

Minister N. De Batselier : Ik probeer klaar te zijn, mijnheer Vermeiren. Mijn bedoeling was zeker niet het onduidelijk te maken.

De heer F. Vermeiren : U heeft gezegd dat het voor mij onduidelijk wordt.

Minister N. De Batselier : Ik heb niet

gezegd dat het voor u onduidelijk wordt. Ik heb wel gezegd dat het moeilijk wordt omdat, eens men een zekere logica ontdekt waarmede men het eens is, het moeilijk is om die nadien te weerleggen.

Op de vragen die u heeft gesteld heb ik reeds in de Commissie geantwoord. Al die aspecten zijn daar ter sprake gekomen. In het verslag van de Commissie staat zelfs op één na over hoeveel ondernemingen het gaat.

De idee van de zwijgplicht werd opgenomen om geen element van concurrentievervalsing te krijgen. Ik heb geen connecties met bepaalde groepen die er belang bij hebben om de concurrentie aan te moedigen. Ik zie bijgevolg niet in waarom ik anders zou handelen.

In de Executieve pleit ik er regelmatig voor opdat minder zou worden gepubliceerd over dossiers in verband met expansiesteun aan ondernemingen. Het volstaat te vermelden hoeveel expansiesteun men geeft. Ik vind niet dat alle gegevens over die ondernemingen in de kranten moeten worden opgenomen. Die inlichtingen komen nooit van mij. Ik wens geen dossiers over te maken aan de pers in verband met expansiesteun aan ondernemingen.

Ik heb aan de leden van de Commissie van de Vlaamse Raad gezegd dat de betrokken ondernemingen zelf ter plekke op mijn kabinet de dossiers kunnen indienen op voorwaarde dat zij zichzelf aan de zwijgplicht houden. Een gelijkaardige Commissie bestond op nationaal vlak. De Vlaamse Raad kan een identiek besluit nemen. Die gaf zeer goede resultaten.

Het is niet goed documenten ter beschikking te stellen van degenen die mogelijk concurrentievervalsing willen werken. Het decreet is in die geest opgesteld en ik hoop dat iedereen zich aan die geest zal houden. Dat blijkt echter niet altijd het geval te zijn.

In verband met de relaties met de banken en met de handelsrechtbanken heb ik geen enkel probleem. Ik heb lange jaren samengewerkt met de heer Duplat. Ik heb geen enkele

De Batselier

moeite om zijn autoriteit op dat vlak te aanvaarden. Ik waardeer ten zeerste zijn dossierkennis en inzonderheid de resultaten die hij boekt. Wanneer er problemen zijn met ondernemingen trachten wij ook tussen de handelsrechtbanken de nodige coördinatie te vinden en van daar uit de nodige afspraken te maken.

Mijn uitlatingen, mijnheer Vermeiren, over de bedrijfsrevisoren waren op geen enkel moment negatief. Ik heb mij alleen aangesloten bij de vaststellingen van de Commissie. Daarop heb ik mij gebaseerd, enkel en alleen wat de werkzaamheden van de Commissie betreft. Ik heb het niet over wat de revisor doet. Ik heb aan het secretariaat van de Commissie zelfs uitdrukkelijk gevraagd enkel het citaat waarover werd gesproken op te nemen. Het heeft zich daaraan correct gehouden.

Op geen enkele manier wens ik een negatief oordeel over de **bedrijfsrevisor** te vellen. U zegt mij dat ik met dit decreet het bedrijfsleven een slechte dienst heb bewezen. Ik kan verkeerd zijn, wie niet. Ik moet echter wel constateren dat wij ons dan met velen vergissen want alle sociale gesprekspartners, of het nu werkgeversorganisaties of werknemers betreft, hebben tot tweemaal toe unaniem deze tekst aanvaard. VESOC heeft de tekst unaniem aanvaard. De Vlaamse Executieve die zich over deze tekst heeft uitgesproken heeft, zoals decretaal is verplicht, de tekst opnieuw aan de SERV voorgelegd die zich er ook unaniem positief over heeft uitgesproken. Zowel het Vlaams Economisch Verbond, het Nationaal Christelijk **Middenstandsverbond** en de vakbonden hebben zich er positief over uitgelaten. Deze tekst zal dus wel niet zo afschrikwekkend zijn voor de bedrijven.

U spreekt ook over de richtlijnen van de Europese Commissie. Het is duidelijk dat de richtlijnen van de Europese Commissie inzake steun moeten worden gevolgd. Ik wordt er dagelijks mee geconfronteerd en dagelijks moeten wij verklaren waarom een bepaalde steun wordt gegeven. Het kan trouwens niet anders, zeker om-

dat wij het nadeel hebben vanuit Brussel zeer dicht te worden gadegeslagen, veel dichters dan andere landen die inzake steun veel toleranter zijn maar veel minder opmerkingen krijgen van de Europese Commissie.

Sommigen hebben gesproken over een super-administratie, over een ruim personeelskader, waar politieke benoemingen zullen worden uitgevoerd. Ik heb in de memorie van toelichting duidelijk gestipuleerd over hoeveel personen het gaat.

Mijnheer Vermeiren, het gaat over vier personen, twee van niveau I en twee van niveau II. Bij een vorige Executieve werden de werkzaamheden van die Commissie door 6 personen gedaan. Ik kan u beloven dat deze personen niet de salarissen zullen krijgen die sommigen onder de vorige nationale Regering in bepaalde organen hebben bekomen. Ik heb trouwens bij de regionalisering die salarissen afgetopt. Ik kan daar meer in detail op ingaan als bepaalde personen nog spreken over saneren. De Commissie zal dus veel soberder zijn en zal passen binnen de administratie, zoals het hoort.

Mijnheer Vangansbeke, u hebt mij gevraagd of ik de voorzitter van de CVP niet moest volgen. U hebt ook naar CEPES-nota's verwezen. Ik heb alleszins in ruime mate de heer Van Rompuy gevolgd, niet de voorzitter van de CVP — **zoniet** zou u mij van participatie verwijten — maar de voorzitter van de Commissie, professor Vic Van Rompuy. De heer Vangansbeke zegt dat uit de cijfers blijkt dat de bedrijven met minder dan 50 werknemers de belangrijkste groep is. Ik wijs erop dat onder die bedrijven ook vzw's en **éénmansvennootschappen** worden geteld. Controle zou dan ook onmogelijk zijn. Daarom hebben wij geopteerd voor ondernemingen met méér dan 50 werknemers.

Ik heb u uitgelegd wat het gebrek aan samenwerking met de Vlaamse administratie betekent. Ik hoop met de nationale overheid over een protocol te kunnen **negociëren** om ter zake enige duidelijkheid te brengen.

U spreekt over artikel 3 en zegt dat

financieel beheer, personeelsbeheer en organisatiebeheer drie gelijkwaardige elementen van algemeen beleid moeten zijn. Ik ben het daarmee eens. Ik stel voor het te interpreteren als een officiële verklaring die wij als gelijkwaardig beoordelen.

Over artikel 6 en de bedrijfsrevisoren heb ik al voldoende mijn mening uiteengezet. Deze is niet negatief. Aangezien wij nog steeds een dubbel petje dragen, hoop ik dat de nationale wetgever, zoals normaal is, leest wat wij doen en zo een signaal heeft gekregen.

Met artikel 8 heb ik niets nieuws uitgevonden. Ook in het vorige decreet werd een uitzondering gemaakt voor ondernemingen die onder toezicht van de overheid staan. Het zou dwaas zijn deze ondernemingen te begeleiden, want dat zou betekenen dat men zichzelf begeleid en dat men tegelijk rechter en partij is.

Mijnheer Aerts, ik heb geen schroom om dit decreet te verdedigen, want het kadert in de filosofie die ik vroeger reeds had. De heer Vermeiren heeft zeer goed begrepen dat ik tussen 1985 en vandaag niet zoveel ben geëvolueerd. Met dit decreet kom ik alleszins dicht bij de lijn die ik als de juiste beschouw. Ik neem aan dat velen mij intussen op deze weg hebben gevolgd.

Mijnheer Aerts, u hebt duidelijkheid gevraagd over het verslag. Artikel 10 bepaalt dat geregeld verslag zal worden uitgebracht bij de Vlaamse Executieve. In het decreet kan men nooit opnemen dat verslag moet worden uitgebracht bij een **Gemeenschapsminister**. Voor een decreetgever bestaat alleen de Executieve, maar deze kan nadien wel naar een Minister delegeren. In de praktijk zal dus verslag worden uitgebracht bij de betrokken Minister, bijvoorbeeld over de onvoldoende informatie die men van de nationale overheid krijgt of over bepaalde problemen in bepaalde bedrijven. Bovendien bepaalt artikel 10 dat er jaarlijks verslag moet worden uitgebracht over de werkzaamheden en de resultaten van de Commissie. Dit verslag gaat samen met een advies van VESOC na& de Vlaamse Executieve. Er wordt dus wel degelijk be-

De Batselier

paald aan wie het advies wordt gegeven, namelijk aan de Vlaamse Executieve en aan de Vlaamse Raad. U beweert dat er, tot uw spijt, geen evaluatie door de Vlaamse Raad zal gebeuren. Het is echter de bedoeling in het kader van de herwaardering van het Parlement allereerst na te gaan wat de Vlaamse Raad meent. De Executieve kan zich daarbij dan aansluiten. **(Applaus bij SP en CVP)**

De Voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren : Mijnheer de Voorzitter, ik dank u voor het feit dat u mij vaak de gelegenheid hebt gegeven meteen te repliceren. U hebt mij gevraagd nu nog een korte repliek te houden en ik doe dat zeer graag.

Mijnheer de Minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord, maar dat betekent niet dat ik akkoord ga met alles wat u hebt gezegd. De dialoog blijft echter open en wij zullen deze zaak van zeer nabij volgen. Toch geloof ik dat ik gelijk heb met mijn uitlatingen over de rode draad in het decreet en over de sterkte van de Minister. U hebt erop gewezen dat het slechts gaat om vier ambtenaren. Toch worden er zeer vele bedrijven doorgelicht en dat betekent dat de kostprijs niet alleen afhangt van het aantal ambtenaren, maar ook van de genomen beslissingen. Ik vestig daar uw bijzondere aandacht op, maar wij krijgen zeker nog de gelegenheid op dit alles terug te komen.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot herinrichting van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 107 quater van de grondwet.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk 1

De Commissie

Artikel 2

Bij de Vlaamse Executieve is er een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid, hierna te noemen de Commissie.

De Commissie heeft tot taak de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest aan te sporen tot een beleid gericht op het voorkomen van moeilijkheden die hun leefbaarheid kunnen bedreigen.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

§ 1. De Commissie bestaat uit negen leden. Deze worden door de Vlaamse Executieve aangewezen op grond van hun deskundigheid in het algemeen bedrijfsbeleid of van hun bijzondere bekwaamheid in het financieel beleid, de organisatie, de marketing of het produktiebeheer.

Twee leden van de Commissie worden aangewezen uit een dubbeltal voorgedragen door de meest representatieve werknemersorganisaties. Twee andere leden worden aangewezen uit een dubbeltal voorgedragen door de meest representatieve werkgeversorganisaties.

De Vlaamse Executieve wijst onder de leden van de Commissie de voorzitter aan.

Het mandaat van voorzitter en lid van de Commissie duurt zes jaar ; het kan worden vernieuwd.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de vergoedingen die aan de voorzitter

en de leden van de Commissie worden toegekend.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan aan het mandaat van voorzitter of lid van de Commissie voortijdig een einde maken, om zwaarwichtige redenen of op grond van ernstige tekortkoming of van niet-naleving van de regel van onafhankelijkheid en objectiviteit zoals bedoeld in artikel 4. De beslissing van de Vlaamse Executieve wordt met redenen omkleed.

§ 4. De Commissie stelt een reglement van orde vast dat voor goedkeuring aan de Vlaamse Executieve wordt voorgelegd.

— **Aangenomen.**

Artikel 4

§ 1. De leden van de Commissie mogen geen functies vervullen die de onafhankelijkheid en de objectiviteit waarmee zij hun mandaat uitoefenen, kunnen belemmeren.

§ 2. Er is onverenigbaarheid tussen het lidmaatschap van de Commissie en

a. een op het vlak van de Europese Gemeenschap, de Staat, de Gewesten of de Gemeenschappen door verkiezing verworven politiek mandaat, of

b. een mandaat van bestuurder of een betrekking van werknemer in een financiële instelling of portefeuillemaatschappij, zo van publiekrechtelijke als van privaatrechtelijke aard.

— **Aangenomen.**

Artikel 5

De Commissie beschikt over een eigen personeelsformatie.

De Vlaamse Executieve wijst de ambtenaren aan die de Commissie bijstaan.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Hoofdstuk II

Opdracht van de Commissie

Artikel 6

§ 1. De Commissie analyseert periodiek de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest die gemiddeld vijftig of meer werknemers tewerkstellen.

§ 2. De Commissie kan de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest die gemiddeld vijftig tot negenennegentig werknemers tewerkstellen, grondig onderzoeken, indien zij dit unaniem beslist.

De Commissie kan de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest die gemiddeld honderd of meer werknemers tewerkstellen, op eigen initiatief, grondig onderzoeken.

De Commissie zal de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest die gemiddeld honderd of meer werknemers tewerkstellen, grondig onderzoeken :

1° op verzoek van de Vlaamse Executieve ;

2° op verzoek van de onderneming of exploitatie-eenheid ;

3° op verzoek van een meerderheid van de werknemersafgevaardigden in de ondernemingsraad, nadat de commissaris-revisor in de ondernemingsraad is gehoord.

§ 3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2 wordt het gemiddeld aantal werknemers op dezelfde wijze berekend als voor de toepassing van artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven.

§ 4. Indien de Commissie uit een periodieke analyse of uit een grondig onderzoek afleidt dat de onderneming of exploitatie-eenheid met moeilijkheden te kampen heeft, deelt zij dit onverwijld mede aan de Vlaamse Executieve.

Op dit artikel is er een amendement in hoofddorde van de heer Vermeiren dat luidt als volgt :

A. In hoofddorde :

„Paragrafen 1 en 2 vervangen door de volgende bepalingen :

„§ 1. De Commissie analyseert periodiek de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest die gemiddeld honderd of meer werknemers tewerkstellen.

§ 2. Op verzoek van de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest van ten minste vijftig werknemers verricht de Commissie een grondig onderzoek.

De Commissie kan ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest die gemiddeld honderd of meer werknemers tewerkstellen, grondig onderzoeken op verzoek van de Vlaamse Executieve”.

Op dit artikel is er een amendement in bijkomende orde van de heer Vermeiren dat luidt als volgt :

B . In bijkomende orde :

„In § 2, derde lid, 3° vervangen door de volgende bepaling :

„3° op verzoek van een meerderheid van de werknemersafgevaardigden in de ondernemingsraad. Dit verzoek kan enkel gericht worden aan de Commissie indien uit de bespreking van het verslag van de commissaris-revisor blijkt dat de onderneming naar moeilijkheden evolueert”.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Brill dat luidt als volgt :

„In § 2, derde lid, 3° vervangen door de volgende bepaling :

„3° op gemotiveerd verzoek van een meerderheid van de werknemersafgevaardigden nadat de commissaris-revisor in de ondernemingsraad is gehoord”.

De heer Aerts heeft het woord.

De heer F. Aerts : Mijnheer de Voorzitter, in de Commissie werd in verband met artikel 6 goed werk geleverd.

Na de bespreking stelde de Minister een tekstwijziging voor.

Ik vind het belangrijk dit te beklem-

tonen, omdat de ingediende tekst enige aanleiding kon geven tot verwarring.

Bij de lezing van de tekst kan immers de indruk worden gewekt dat de Commissie facultatief kan optreden, zelfs wanneer de Executieve of de ondernemingsraad daarom had verzocht. Dit was echter niet de bedoeling. Er was een gebrek aan concordantie tussen de memorie van toelichting en de tekst.

Ik diende een amendement in om dit euvel te verhelpen.

Ik heb mijn amendement ingetrokken omdat de Minister zelf een regeeringsamendement indiende.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 6 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 7

§ 1. De Commissie kan aan een onderneming of exploitatie-eenheid als bedoeld in artikel 6, § 1, aanbevelingen doen met betrekking tot het concreet oplossen van een moeilijkheid die de leefbaarheid van de onderneming of de exploitatie-eenheid betreft. De Commissie deelt die aanbevelingen tevens mee aan de Vlaamse Executieve en aan de leden van de ondernemingsraad van de betrokken onderneming of exploitatie-eenheid.

Te rekenen vanaf de kennisgeving van de aanbeveling beschikt de onderneming of exploitatie-eenheid over dertig dagen om aan de Commissie mee te delen welk gevolg aan de aanbeveling zal worden gegeven. De Commissie deelt het antwoord van de onderneming of de exploitatie-eenheid mee aan de Vlaamse Executieve en aan de leden van de ondernemingsraad.

§ 2. De Commissie kan zich door deskundigen laten bijstaan.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan van het naleven van de aanbevelingen als bedoeld in § 1 een voorwaarde maken voor het toekennen van overheidssteun.

§ 4. Wanneer het Vlaamse Gewest

Voorzitter

steun heeft verleend aan een onderneming of exploitatie-eenheid waarvoor de Commissie een **aanbeveling** heeft uitgebracht, volgt de Commissie het herstelproces van de individuele onderneming of exploitatie-eenheid en brengt de Vlaamse Executieve hiervan op de hoogte.

— Aangenomen.

Artikel 8

De bepalingen van de artikelen 6 en 7 van dit decreet zijn niet van toepassing op ondernemingen of exploitatie-eenheden die door of krachtens een wet of een decreet onderworpen zijn aan een toezicht van de overheid. De Vlaamse Executieve stelt de lijst van deze ondernemingen of exploitatie-eenheden vast.

— Aangenomen.

Artikel 9

De Commissie verricht de bedoelde analyses en doet, volgens de regelen bepaald in de artikelen 6 en 7, aanbevelingen, het ene en het andere op basis van ondermeer de volgende gegevens :

1. de jaarrekeningen van de ondernemingen of exploitatie-eenheden en andere gegevens die de onderneming krachtens een wet of decreet openbaar moet maken ;
2. de gegevens die haar door de ondernemingen of exploitatie-eenheden vrijwillig ter beschikking worden gesteld ;
3. de gegevens haar door de diensten van de Vlaamse Executieve ter beschikking gesteld. Aan de Commissie worden geen produktietechnische gegevens medegedeeld.

— Aangenomen.

Artikel 10

De Commissie brengt geregeld verslag uit bij de Vlaamse Executieve.

Zij brengt bovendien een jaarverslag

uit over haar werking en de resultaten ervan. Dat verslag wordt samen met het advies van het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VE-SOC) toegezonden aan de Vlaamse Executieve, die beide stukken aan de Vlaamse Raad meedeelt.

— Aangenomen.

Artikel 11

De kredieten die voor de werking van de Commissie nodig zijn, worden ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Wanneer een onderneming of exploitatie-eenheid zelf heeft verzocht om een grondig onderzoek als bedoeld in artikel 6, § 2, zijn de kosten ten laste van die onderneming of exploitatie-eenheid.

— Aangenomen.

Hoofdstuk III

Zwijgplicht

Artikel 12

Onverminderd de verplichtingen die hun door een wet, een decreet of een besluit zijn opgelegd en buiten de gevallen waarin ze in rechte dienen te getuigen, mogen de leden van de Commissie, de ambtenaren die hen bijstaan en de externe deskundigen die in opdracht van de Commissie analyses hebben verricht geen ruchtbaarheid geven aan de gegevens of feiten waarvan zij door de uitvoering van hun opdracht kennis krijgen.

Dezelfde zwijgplicht hebben alle personen die ambtshalve van deze gegevens of feiten kennis krijgen.

— Aangenomen.

Hoofdstuk IV

Slotbepalingen

Artikel 13

§ 1. Het decreet van 27 juni 1985 houdende oprichting van een Vlaam-

se Commissie voor preventief bedrijfsbeleid wordt opgeheven.

§ 2. De mandaten van voorzitter of lid van de Commissie die met toepassing van het decreet van 27 juni 1985 zijn toegekend, blijven lopen tot, met toepassing van de bepalingen van onderhavig decreet, de Commissie opnieuw is samengesteld.

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen vandaag de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij — 357 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ansoms, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Ansoms, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, door de wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, werd het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer een gewestelijke bevoegdheid. Het ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij heeft als doel een structuur te geven aan dit Vlaams stads- en streekvervoer.

Namens de Commissie van Openbare Werken en Vervoer brengen wij verslag uit over de gevoerde besprekingen die een zestal vergaderingen van onze Commissie in beslag namen. In een eerste deel zullen wij een korte samenvatting geven van het voorliggend ontwerp. In een tweede deel zullen wij de bespreking zelf toelich-

Ansoms

ten. Deze toelichting omtrent de bespreking groepeerden wij rond enkele thema's.

In de regeringsverklaring van 2 februari 1989 van de Vlaamse Executieve lezen wij het volgende : „De inrichting van het stads- en streekvervoer zal worden toevertrouwd aan één Vlaams openbaar vervoerbedrijf met, enerzijds, een geïntegreerde beheerde koepelorganisatie en, anderzijds, regionale vervoerentiteiten met autonomie op het vlak van de exploitatie.”

In het ontwerp dat door de Vlaamse Executieve bij de Raad werd ingediend, vinden wij uiteraard deze principes terug. De WM is enerzijds een opvangstructuur voor het aan het Vlaams Gewest toekomend deel van de taken, goederen, personeelsleden, rechten en verplichtingen van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen en anderzijds een koepel waarin de Maatschappij van het Intercommunaal Vervoer te Gent worden opgenomen. Deze ene Vlaamse Vervoermaatschappij wordt opgesplitst in vijf exploitatie-entiteiten, ieder met een bepaalde autonomie.

Dit ontwerp van decreet kende binnen de Executieve een vrij lange voorbereidingstijd. Reeds op 1 maart 1989 werd een stuurgroep opgericht waarin de drie maatschappijen zitting hadden. In vier technische werkgroepen, met als studieopdracht respectievelijk decreet en statuten, exploitatie, financiën en tarieven, werd dit ontwerp voorbereid. Bovendien werd het advies ingewonnen van een werkgroep ad hoc, samengesteld uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse Executieve enerzijds en één. externe deskundige per politieke fractie anderzijds.

Dit alles resulteerde in een eerste voorstel dat op 21 maart 1990 aan de Vlaamse Executieve werd voorgelegd. Na advies van de SERV en de Raad van State werd het uiteindelijke ontwerp op 6 juni 1990 door de Vlaamse Executieve goedgekeurd en ingediend bij de Vlaamse Raad.

Vandaag, één maand later, kan de

Vlaamse Raad zich reeds uitspreken over het ontwerp. Het minste dat men kan zeggen is dat uw Commissie, mijnheer de Voorzitter, niettegenstaande een grondige bespreking, zeer vlug heeft gewerkt.

In het ontwerp vinden wij een vijftal pakketten van artikels terug, namelijk omtrent : de doelstelling en inhoud van de maatschappij, de kapitaalstructuur, de bestuursorganen, de werking, de controle, begroting en het personeel.

De VVM is een publiekrechtelijke vereniging, die in de plaats komt van de drie bestaande maatschappijen. Haar doelstelling is zeer ruim omschreven. Zij kan zelfstandig, of met deelname aan andere maatschappijen, elke activiteit ontwikkelen die rechtstreeks of onrechtstreeks, geheel of gedeeltelijk, verband houdt met het gemeenschappelijke stads- en streekvervoer in, vanuit of naar het Vlaamse Gewest.

Het startkapitaal van de Maatschappij bedraagt slechts 1.250.000 frank. Na de afschaffing van de NMVB en de ontbinding van de MIVA en MIVG, zullen de respectievelijke activa en passiva worden ingebracht in de nieuwe maatschappij.

De VVM heeft een algemene vergadering en zal worden bestuurd door een raad van bestuur, bestaande uit elf leden. De dagelijkse leiding berust in de handen van een directeur-generaal en een adjunct-directeur-generaal, beiden aangesteld door de Vlaamse Executieve.

Om een dynamische werking van de nieuwe maatschappij mogelijk te maken, worden vijf subregionale exploitatie-entiteiten opgericht. De afbakening van deze vijf entiteiten zal onder meer gebeuren aan de hand van volgende principes : een optimale dienstverlening ; efficiëntie- en rationalisatievereisten ; het voorkomen van conflicten tussen exploitatie-entiteiten en een organisatievorm die dicht genoeg staat bij lokale geïntegreerde verkeers- en vervoersplannen.

Deze vijf exploitatie-entiteiten staan

onder leiding van een directeur, die wordt bijgestaan door een raad van advies, waarbij onder meer gemeentebesturen, exploitanten en gebruikers zullen betrokken worden. De WM zal een monopolie verwerven voor het geregeld vervoer. Voor de bijzondere vormen van vervoer zal de WM enkel een prioriteitsrecht verkrijgen. Dit wil zeggen dat dergelijke vormen van vervoer ook aan andere instanties kunnen worden toevertrouwd, op basis van een beslissing van de Executieve. Het sluitstuk van de werking is de beheersovereenkomst.

De beheersovereenkomst is een contract tussen het Vlaamse Gewest en de VVM, die, in een grote autonomie, de taak tot organisatie van het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer opgedragen krijgt. De Maatschappij dient deze taak uit te voeren tegen duidelijk gedefinieerde en contractueel vastgelegde termen. De beheersovereenkomst zal dan ook normaal omvatten : de leverings- en andere verplichtingen, tarifieringsmaatregelen, gedragsregels ten opzichte van de reizigers, de vaststelling, berekening en betalingsmodaliteiten van de toelagen van de overheid, de vaststelling van eventuele vergoedingen, te betalen door de Maatschappij, tengevolge van haar alleenrecht, aan de overheid, de sancties en een ondernemingsplan, dat de strategie op half-lange termijn uitstippelt.

Door amendering in de Commissie werd de beheersovereenkomst uitgesplitst naar de vijf exploitatie-eenheden.

De controle op de Maatschappij is geïnspireerd op de wet van 15 maart 1954, betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Jaarlijks zal de Maatschappij een exploitatie- en investeringsbegroting ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Executieve.

Het ontwerp van begroting en de afgesloten beheersovereenkomst worden toegevoegd aan het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en kan dus worden gecontroleerd door de Vlaamse Raad.

Ansoms

Het is duidelijk dat al het personeel van de MIVA en van de MIVG, samen met het overgedragen personeel van de NMVB, deel zal uitmaken van de nieuwe VVM. Uiteraard zullen een ganse reeks van overgangsmaatregelen de overgang van het personeel moeten regelen.

Tot hier, mijnheer de Voorzitter, collega's, een korte samenvatting van het ontwerp.

De bespreking in onze Commissie verliep, op een procedure-incident na, in een goede sfeer. Dit incident kwam er wanneer de Voorzitter van de Commissie naar het einde toe van de artikelsgewijze bespreking, namelijk bij artikel 38, voorstelde om, alvorens tot de stemming over te gaan, alle artikelen verder af te handelen. Dit voorstel tot wijziging van de werkzaamheden werd niet aanvaard door de PVV-fractie, die daarop de commissievergadering verlaten heeft. De bespreking van de overige artikelen en de stemming, vanaf artikel 15, gebeurde dan ook in afwezigheid van de PVV-fractie,

De goede sfeer van de bespreking had voor gevolg dat er heel wat verduidelijkingen kwamen vanwege de Minister en dat het decreet, naast een ganse reeks van tekstverbeteringen, op een tiental plaatsen ingrijpend werd geamendeerd.

Een bespreking in zes vergaderingen in enkele minuten samenvatten is geen sinecure. Ik verwijs dan ook graag naar het gedetailleerd schriftelijk verslag. Toch kunnen wij uit deze bespreking enkele thema's uitlichten.

Een, de plaats van de VVM in de Vlaamse verkeers- en vervoersproblematiek.

Verschillende leden drukten hun ontgoocheling uit over de aanpak van de Minister in dit dossier. Bij een dergelijk belangrijk ontwerp had men verwacht dat de plaats van de VVM in de oplossing van het mobiliteitsprobleem in Vlaanderen beter zou omschreven worden. Nog andere leden betreurden dat er geen voorafgaand

onderzoek in het buitenland was gebeurd, in plaats van gewoon weg te vertrekken van een fusie van de bestaande maatschappijen. Nog andere leden hadden een voorafgaande analyse van de werking van de bestaande bedrijven logisch gevonden. Hoe kan men anders leren uit de fouten van het verleden? Kortom, de meeste leden hadden minimaal een voorafgaande discussie gewenst omtrent de plaats van de VVM in het geheel van het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen, dat op het ogenblik van de discussie nog niet bekend was.

De Minister argumenteerde echter dat het mobiliteitsdebat beter gevoerd werd op basis van het intussen bekend geworden Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen. Anderzijds dient er volgens de Minister dringend werk gemaakt te worden van een opvangstructuur voor de bij wet afgeschafte en op te splitsen NMVB. In het Waalse Gewest bestaat deze structuur trouwens reeds geruime tijd.

Hoewel de meeste leden wel begrip konden opbrengen voor de argumenten van de Minister, bleef er bij velen hieromtrent toch een gevoel van onvoldaanheid hangen, wat zich trouwens illustreert in het verslag door herhaalde vragen naar meer gegevens. Enkele ervan hebben wij in bijlage aan het verslag toegevoegd.

Twee, een tweede discussiepunt was de juridische vorm van de Maatschappij. Hoewel de Minister in zijn inleiding duidelijk stelde dat de VVM een publiekrechtelijke vereniging zeer sui generis is, bestond er bij verschillende leden heel wat verwarring hieromtrent. En dat is begrijpelijk, want in de juridische structuur vindt men naast elementen uit de vennootschapswetgeving, eveneens elementen terug uit de wet van 15 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut en uit de nog goed te keuren wetgeving op de parastatale E.

Een andere bron van verwarring en soms tegenspraak, is het feit dat men enerzijds, een grote autonomie voor de VVM vooropstelt — en zich dus spiegelt aan de parastatale E — en anderzijds, de aanwezigheid van de

Vlaamse Executieve zeer sterk tot uitdaging komt. Iets wat dan weer zeer begrijpelijk is, gezien de belangrijke financiële inbreng van het Vlaamse Gewest.

Een dergelijke hybride structuur geeft aanleiding tot heel wat vragen en eigenaardigheden. Ik geef er enkele als voorbeeld.

De algemene vergadering dient wel jaarlijks de rekening goed te keuren, maar heeft geen bevoegdheid inzake een kapitaalsverhoging.

Er wordt enerzijds op basis van een beheersovereenkomst een grote autonomie gegeven aan de VVM, maar anderzijds, wordt in het ontwerp op een 40-tal plaatsen een bepaalde en concrete opdracht gegeven aan de Vlaamse Executieve.

Drie, een ander discussiepunt was de al of niet vermeende monopoliepositie van de VVM. Op vraag van verschillende leden en naar aanleiding van enkele amendementen heeft de Gemeenschapsminister dienaangaande de volgende verduidelijking gegeven.

Wat het geregeld vervoer betreft, ongeacht de tractiewijze van de aangewende vervoermiddelen, wordt er een monopolie gegeven aan de WM. De VVM kan echter dit verder toevertrouwen aan derden.

De machtigingen voor de exploitatie van bijzondere vormen van geregeld vervoer, zoals leerlingenvervoer, gemeenschappelijk werknemersvervoer, worden verleend door de Vlaamse Executieve en niet door de WM. Wel zal de Vlaamse Executieve dergelijke vormen van gemeenschappelijk vervoer bij prioriteit toevertrouwen aan de VVM.

Hieruit blijkt duidelijk dat de WM geen absoluut monopolierecht heeft en dat zij evenmin rechter en partij is bij het verlenen van machtigingen ten aanzien van bijzondere vormen van geregeld vervoer.

Bovendien is in het decreet duidelijk voorzien dat de VVM kan samenwerken met derden en dat zij kan participeren in andere ondernemingen, wat nogmaals een illustratie is van het feit dat de WM geen absoluut monopolie heeft.

Ansoms

Vier, een te sterk centralisme

De Minister verwees in dit geval naar het regeerakkoord, waar duidelijk geopteerd werd voor één Vlaamse Vervoermaatschappij. Bovendien zal een centrale aanpak heel wat rationalisaties mogelijk maken. Het huidig naast elkaar bestaan van drie maatschappijen is geen voorbeeld van efficiënt werken. Bovendien blijkt volgens de Minister uit de bijgevoegde statuten, die het dagelijks leven van de Maatschappij regelt, dat hij wel voorstander is van een ver doorgedreven decentralisatie. In een viertal amendementen, waarvan drie van mijn hand en één van collega Candries, die alle eenparig werden aangenomen door de Commissie werd de tendens naar een gedecentraliseerde aanpak afgezwakt.

Primo, in artikel 15 werd de samenstelling van de raad van bestuur zodanig gewijzigd dat er twee bestuurders namens de gemeenten zullen zetelen. Deze inbreng zal het lokale element ongetwijfeld versterken.

Secundo, in artikel 20 werd de bevoegdheid van de exploitatie-entiteit verruimd. Zo zullen wij eigen vervoersconcepten kunnen uitwerken en overeenkomsten kunnen afsluiten met gemeentebesturen teneinde het openbaar vervoer ter plaatse op een eigen, aangepaste manier te organiseren.

In artikel 25 wordt nu bepaald dat de beheersovereenkomst, naast een algemeen gedeelte, een opsplitsing naar de vijf exploitatie-entiteiten zal omvatten, wat qua ondernemingsplan, duurtijd, wederzijdse rechten en plichten een eigen aanpak mogelijk maakt.

In datzelfde artikel 25 wordt eveneens bepaald dat de investerings- en exploitatietoelagen in de beheersovereenkomst zullen worden uitgesplitst naar de vijf entiteiten.

Andere amendementen, onder andere van de heer De Croo, die voorstelde om de vijf voorzitters van de raad van advies op te nemen in de raad van bestuur en om de vijf directeurs van de exploitatie-entiteiten een

meerderheid te geven in de raad der directeurs werden afgewezen.

Vijf, de raad van Bestuur bestaat uit elf leden, allen benoemd door de Vlaamse Executieve. Dit artikel, namelijk artikel 15, werd grondig verduidelijkt en gewijzigd.

Er werd bij amendement voorzien in twee vertegenwoordigers namens de gemeenten, zoals trouwens ook voor de werkgevers en werknemers was voorzien.

Vele leden maakten er principieel bezwaar tegen dat in het ontwerp een cumulatieverbod werd ingeschreven ten aanzien van volksvertegenwoordigers, senatoren, leden van het Europees Parlement en van de bestendige deputaties. Hoewel alle leden ermee akkoord gingen dat het niet wenselijk was dergelijke mandatarissen op te nemen in de raad van bestuur bleef men zich principieel verzetten tegen het cumulatieverbod. Een amendement van de heer Didden, dat zulks ongedaan maakt, werd dan ook goedgekeurd.

Inzake de samenstelling vroeg de heer Beckers meer duidelijkheid omtrent de bepaling dat een personeelslid van de Maatschappij niet in de raad van bestuur mag zetelen. De Minister heeft hieromtrent verklaard dat deze onverenigbaarheid als volgt moet worden begrepen : de onverenigbaarheid is ingevoerd voor personeel in functie, dat rechtstreeks onder de hiërarchische bevoegdheid valt van de directie en dat zijn functie in het betrokken bedrijf metterdaad uitoefent.

Zes, zoals men kon verwachten ontstond zich een levendig debat omtrent de plaats van de maatschappelijke zetel, dit naar aanleiding van een amendement van de heer Didden, later overgenomen door de heer De Croo, waarbij werd bepaald dat de zetel in Brussel zou worden gevestigd. Twee opinies tekenden zich af in de Commissie. Een groep koos resoluut voor Brussel. Een andere koos even resoluut voor deconcentratie naar een provincieplaats. Uiteindelijk werd door de Commissie geen stelling ingenomen, zodat de keuze van de ze-

tel wordt overgelaten aan de Vlaamse Executieve.

Zeven, zich baserend op het SERV-advies heeft vooral de heer Van Dienderen getracht, aan de hand van een tweetal amendementen het kapitaal aanzienlijk op te trekken. De financiering van deze kapitaalsverhoging ziet hij vooral door het invoeren van een milieuheffing op autobrandstof. Dit amendement werd echter op advies van de Voorzitter, door de Commissie onontvankelijk verklaard.

Wel vonden enkele leden, samen met de indiener, dat in de nabije toekomst bijkomende middelen moeten worden gevonden om het gemeenschappelijk vervoer in Vlaanderen uit te bouwen. Dit veronderstelt echter een ruimer debat en een dergelijke financiering hoort niet thuis in dit ontwerp.

Acht, reeds in mijn samenvatting van het ontwerp-decreet, zegde ik dat bij heel wat leden vragen rezen bij de grote macht van de Vlaamse Executieve, wat zij in contradictie vinden met de grote autonomie die men wenst te geven aan de VVM. Onder andere de collega's Desutter, Didden en de Voorzitter van de Commissie dienden in dit verband enkele amendementen in. Gezien het feit dat de VVM een publiekrechtelijke vereniging sui generis is en dus niet als een NV dient te worden beschouwd en nadat de Minister nogmaals hieromtrent had verwezen naar de grote financiële inbreng van het Vlaamse Gewest, konden de meeste leden zich verzoenen met de grote macht van de Executieve en trokken zij hun amendementen in. Wel werden hier en daar enkele formuleringen gewijzigd. In dit verband werd een amendement van de heer Dumez aangevaard.

Negen, vooral de Voorzitter van de Commissie, de heer De Seranno, daarin gesteund door meerdere leden, was van mening dat de Vlaamse Raad al te veel buiten spel werd gezet. Bij artikel 38 diende hij dan ook een amendement in dat ertoe strekt de begroting en de beheersovereenkomst ter controle voor te leggen aan de Vlaamse Raad. Bovendien werd

Ansoms

een amendement van de heer Beckers aangenomen waardoor de wijziging van het aantal exploitatie-entiteiten een bevoegdheid wordt van de Vlaamse Raad en niet van de Executieve.

Tot hier een korte samenvatting van de bespreking in de Commissie voor Openbare Werken en Verkeer. Uiteraard is dit geen volledig overzicht. Heel wat andere facetten van het openbaar vervoer in Vlaanderen kwamen aan bod, zoals de verhouding tot de NMBS en de MIVB, de controle vanwege de Vlaamse Executieve en andere. Een bespreking hiervan zou ons te ver leiden.

Wel moet ik nog vermelden dat het decreet uiteindelijk goedgekeurd werd met 11 stemmen voor en geen onthouding of tegenstem.

Alvorens te besluiten wil ik de commissievoorzitter, de collega's en de Minister met zijn medewerkers danken voor de goede samenwerking in de Commissie. Een speciaal woord van dank gaat echter naar de ambtenaren van de Vlaamse Raad, namelijk juffrouw De Coster en de heren Augustijnen en Van Eycken, die mij voortreffelijk hebben bijgestaan in het opstellen van het verslag.

Vervolgens formuleer ik enkele bedenkingen namens onze fractie.

De CVP-fractie zal straks het ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij goedkeuren. Wij hebben daar twee redenen voor. Er dient namelijk dringend voorzien te worden in een opvangstructuur voor de bij wet af te schaffen en op te splitsen NMVB. Het Waalse Gewest heeft trouwens reeds eind vorig jaar een dergelijk decreet goedgekeurd.

Een tweede reden van onze goedkeuring is het gevolg van het feit dat het ontwerp op enkele essentiële punten, vooral dan onder impuls van onze fractie, werd verbeterd. Ik kom hierop straks terug.

Betekent dit dat wij onverdeeld gelukkig zijn met dit ontwerp? Spijtig genoeg niet. Wij blijven dit ontwerp tot op zekere hoogte een gemiste kans vinden. Ofwel had men vorig

jaar vlug een tijdelijke opvangstructuur in het leven moeten roepen om het afgesplitste gedeelte van de NMVB op te vangen, om daarna rustig de tijd te nemen om een definitieve structuur voor het gemeenschappelijk vervoer in Vlaanderen op te zetten, ofwel had men het afgelopen jaar de tijd moeten nemen om dit ontwerp grondiger voor te bereiden, zodat wij vandaag zouden kunnen discussiëren over een goed uitgebalanceerde organisatie van het gemeenschappelijk vervoer in Vlaanderen voor het jaar 2000. Men heeft echter, spijtig genoeg, geen van beide gedaan.

Men is wel een jaar lang bezig geweest met de voorbereidingen, maar het resultaat is enerzijds een soort opvangstructuur en anderzijds toch reeds een ontwerp waarin definitieve opties genomen worden voor de toekomst. Wij denken hierbij aan de splitsing in vijf exploitatie-entiteiten.

Zoals wij reeds in de Commissie verklaard hebben is dit volgens ons niet de goede manier van werken. Deze werkwijze is trouwens niet in overeenstemming met de beleidsopties die de Minister zelf in zijn beleidsverklaring ter zake heeft neergeschreven. In punt 2.2., oprichting van een nieuwe Vlaamse Vervoermaatschappij lezen wij: „Vooreerst dient de exploitatie te gebeuren in functie van dienstverlening aan de gebruiker binnen het kader van het beleid door het Gewest uitgestippeld. Om dit te kunnen bereiken moet er gestreefd worden naar een subregionale exploitatie. Uiteraard is medezeggenschap en overleg met de lokale overheden een noodzaak. Teneinde toekomstgericht de structuur te kunnen omschrijven, dient het aspect gemeenschappelijke vervoermaatschappij in een ruim kader en professioneel te worden doorgelicht. De resultaten van dit neutraal onderzoek moet binnen een termijn van één jaar kunnen leiden tot functionele herstructureringen van de bestaande maatschappijen in functie van het ruimere verkeers- en vervoersplan Vlaanderen.”

Volgens deze beleidsverklaring van de Minister was het de bedoeling een

beleidsinstrument te creëren. Dat optimaal openbaar vervoersbeleid zou kaderen in het mobiliteitsbeleid. Het zou worden aangepast aan de verwachtingen van de verbruikers en dus marktgericht zijn en het zou worden beheerd als een moderne onderneming. Daartoe zou het doorgelicht worden bij middel van een professioneel onderzoek. Hiervan vertrekend zou logischerwijze kunnen worden verwacht dat, alvorens wij het ontwerp als dusdanig bespreken en goedkeuren, dit zou worden vooraf gegaan door het omschrijven van de rol van de WM in het algemeen mobiliteitsbeheer. Want één zaak is zeker, het mobiliteitsvraagstuk vereist een overkoepelend mobiliteitsmanagement van de overheid, waarbinnen de verschillende deelsectoren een rol moeten spelen. Ik denk bijvoorbeeld aan de NMBS, aan Openbare Werken met weginfrastructuur, binnenvaart, Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Leefmilieu en de Vlaamse Vervoermaatschappij. Dit betekent echter dat deze deelsectoren op bepaalde punten hun eigen doelstellingen ondergeschikt moeten maken aan de algemene doelstellingen, bepaald in het overkoepelend mobiliteitsmanagement.

Ik geef een voorbeeld ter illustratie. Het STAR-21 plan verwerpt om bedrijfseconomische redenen een bijkomende spoortunnel onder de Schelde. Bedrijfseconomische rationaliteit is een doelstelling die ondergeschikt moet worden gemaakt aan de globale doelstelling van het mobiliteitsmanagement. In de globale doelstelling van het mobiliteitsmanagement voor de stad Antwerpen is een spoortunnel wel verantwoord. Hier blijkt duidelijk dat men eerst een globale mobiliteitssturing moet voor ogen hebben, waarna de specifieke rol van het stads- en streekvervoer kan worden bepaald.

Een tweede stap zou moeten zijn dat men de WM inpast in het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen. Spijtig genoeg kenden wij op het ogenblik van de discussie over dit ontwerp de inhoud van dit plan nog niet. Een eerste lektuur leert ons echter dat de Minister het houdt bij enkele algemeenheden ten aanzien van het

Ansoms

openbaar vervoer. Na het lezen van het globale plan is het mij nog altijd niet duidelijk waarom juist vijf exploitatie-eenheden gekozen zijn en geen vier, zes of zeven. Zoiets essentieel had ik verwacht terug te vinden in het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen.

Een derde logische stap zou zijn dat men gaat kijken naar voorbeelden in het buitenland. Hoewel er een ruime ervaring voorhanden is in onze buurlanden, werd die in het geheel niet aangeboord. Wij vinden niets over de aanpak bij de ESO in Nederland, de Verkeersbunde in Duitsland, de Nationale Koepel voor Stads- en Streekvervoer in Frankrijk, de samenwerking op kantonaal niveau in Zwitserland enzovoort.

Nu men in Vlaanderen een nieuwe structuur gaat geven aan het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer, had men minimaal toch kunnen verwachten dat men ons zou documenteren over buitenlandse voorbeelden van samenwerkingsverbanden of koepelstructuren.

Een vierde voorafgaandelijke stap zou zijn dat men een analyse zou gemaakt hebben van de drie bestaande maatschappijen. Dat één en ander niet naar wens verloopt is stilaan algemeen bekend, maar men had toch mogen verwachten dat men een grondige analyse zou maken van de elementen die voor gevolg hebben dat het stads- en streekvervoer in ons land niet goed functioneert. Wij hebben de indruk dat men hier dezelfde redenering toegepast heeft als destijds bij de fusie van gemeenten. Toen stelde men ook vast dat er heel wat mis liep bij de kleinere gemeenten en kwam men tot de conclusie dat men deze maar moest fusioneren. Achteraf bleek dat deze fusie dikwijls voor gevolg had dat de problemen die voorheen bestonden enkel vervelvoudigd werden. Kortom, wij hadden echt verwacht dat, nu Vlaanderen zelf zijn stads- en streekvervoer gaat organiseren, dit op een grondige en verantwoorde wijze zou voorbereid worden. Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat men zich beperkt heeft tot een soort up-

dating van de bestaande NMVB-structuur.

Trouwens, de wijze waarop de voorbereiding gebeurd is, wijst in deze richting. Er werden een viertal werkgroepen opgericht, uitsluitend bemand met vertegenwoordigers van de drie maatschappijen. De nieuwe maatschappij is dus bijeengeschreven door direct betrokkenen, met uitsluiting van een vernieuwende inbreng van buitenuit. Zulks kan moeilijk een ideale werkwijze genoemd worden.

Wij blijven dan ook beweren dat de oprichting van de VVM, zoals zij nu voorligt en op de wijze waarop zij voorbereid werd, een gemiste kans is.

Ik heb straks in mijn inleiding gezegd dat onze fractie het ontwerp toch zal goedkeuren.

Ik geef de redenen daarvan nogmaals bondig weer.

Eén, het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer is sinds januari 1989 onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest geplaatst. Er diende dus dringend voor het, aan het Vlaams Gewest toekomende deel van de taken, goederen, personeelsleden, rechten en plichten van de NMVB een opvangstructuur gecreëerd te worden.

Twee, bovendien zal iedereen, die vertrouwd is met het openbaar vervoer in Vlaanderen, het met mij eens zijn, dat het huidig naast elkaar bestaan van de drie maatschappijen, ook heel wat negatieve facetten vertoonde. Vanuit Antwerpen zouden wij tientallen voorbeelden kunnen geven van niet efficiënte organisatie, het naast elkaar lopen van bepaalde lijnen, het verschil in tarieven en het mekaar soms tegenwerken in de dienstverlening. Wij zijn met de Minister eens dat dergelijke mistoestanden dringend beëindigd dienen te worden. Dit kan nu door de drie maatschappijen op te nemen in één koepelorganisatie.

Een derde reden waarom onze fractie dit ontwerp zal goedkeuren, ligt in het feit dat het ontwerp, tijdens de commissiewerkzaamheden verbeterd werd, dit essentieel op drie punten : in de eerste plaats werd de oorspron-

kelijk centralistische tendens afgezwakt ; ten tweede werd het lokale beleidsniveau meer in de structuren betrokken ; ten derde zal de Vlaamse Raad, ten aanzien van de WM meer bevoegdheden krijgen.

Een grotere autonomie voor de exploitatie-entiteiten werd bereikt door een aanpassing en een verruiming van de bevoegdheden. Nu zal de verantwoordelijkheid van de exploitatie-entiteiten werd bereikt door een aanpassing en een verruiming van de bevoegdheden. Nu zal de verantwoordelijkheid van de exploitatie-entiteiten niet alleen in een dagelijkse routine-uitvoering liggen, maar tevens in een autonoom en creatief inspelen op de lokale behoeften. Er werd specifiek in het decreet opgenomen dat onder bepaalde voorwaarden de exploitatie-entiteiten overeenkomsten kunnen afsluiten met de gemeenten.

Een grotere autonomie voor de exploitatie-entiteiten blijkt ook uit het artikel betreffende de beheersovereenkomst. In het decreet werd opgenomen dat, naast een algemeen gedeelte, de beheersovereenkomst zal

De heer F. Aerts (CVP) stelde een aantal precieze vragen betreffende de reorganisatie van de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid

Ansoms

uitgesplitst worden in vijf exploitatie-entiteiten. Door deze uitsplitsing kan de Vlaamse Executieve specifieke klemtonen inzake mobiliteitssturing leggen voor afzonderlijke exploitatie-entiteiten, en dit met betrekking tot het ondernemingsplan, de duurtijd, wederzijdse rechten en verplichtingen, de berekening van de investerings- en exploitatietoelagen en dergelijke.

Vervolgens werd het belang van het lokale niveau verstevigd.

Uitgaande van wat de Minister zelf gesteld heeft in zijn beleidsverklaring, namelijk dat de exploitatie dient te gebeuren in functie van de dienstverlening aan de gebruikers en dat, om dit te kunnen bereiken, „er moet gestreefd worden naar subregionale exploitatie-eenheden met medezeggenschap en overleg met de lokale overheden”, hebben wij een amendement ingediend, waarbij naast twee vertegenwoordigers van werknemerszijde en twee vertegenwoordigers van werkgeverszijde, en in de raad van bestuur van elk leden ook twee vertegenwoordigers zouden aangeduid worden van het lokale niveau.

Het is dus duidelijk dat gemeenten één en ander bij de VVM moeten kunnen afdwingen, voor zover de gemeentelijke eisen uiteraard niet indruisen tegen de regionale beheersovereenkomsten en voor zover de gemeenten daar tegenover ook de nodige financiële middelen stellen. Als dat niet kan, is er ook geen sprake van een kleinschalige aanpak.

In het decreet werd oorspronkelijk slechts inspraak gegeven aan de gemeenten via raden van advies, opgericht per regionale exploitatie-entiteit. De gemeenten moeten echter niet alleen inspraak hebben in concrete dossiers op hun grondgebied, maar het gemeentelijk bestuursniveau als dusdanig moet ook rechtstreeks inspraak hebben in de algemene beleidslijnen van de VVM. Het zou inderdaad niet te verantwoorden zijn dat de gemeenten niet zouden vertegenwoordigd zijn in deze raad van bestuur.

Thans kom ik tot het punt in verband met de verhouding tot de Vlaamse Raad.

In het oorspronkelijk ontwerp van decreet werd de Vlaamse Raad haast volledig buitenspel gezet. Door amendering werd bekomen dat naast de begrotingen ook de beheersovereenkomst, die dus uitgesplitst zal worden naar de vijf exploitatie-entiteiten, voorgelegd aan de Vlaamse Raad. Bovendien zal een wijziging van het aantal exploitatie-entiteiten slechts decretaal kunnen gebeuren.

Beide amendementen hebben voor gevolg dat wij binnen deze Raad een grondig debat kunnen voeren omtrent de organisatie van het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer in Vlaanderen. Immers in de beheersovereenkomst zullen zaken geregeld worden zoals de door de Maatschappij minimaal te verzekeren vervoersprestaties ; de structuren van de tarieven ; de wederzijdse rechten en verplichtingen ; de berekening en de verdeling over de verschillende exploitatie-entiteiten van de investerings- en exploitatietoelagen ; een ondernemingsplan en de tijdsduur.

Al deze facetten kunnen dus nu in de Raad worden besproken en bijgestuurd.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, hoewel wij liever een grondiger debat hadden gehad omtrent de plaats van de VVM in de globale mobiliteitssturing in Vlaanderen, zijn er in het gemaendeerde decreet toch voldoende elementen die ons aanzetten, samen met onze fractie, dit decreet goed te keuren. (**Applaus bij de leden van de CVP**)

De Voorzitter : De heer Beckers heeft het woord.

Mijnheer Beckers, kan u uw toespraak vóór 13 uur beëindigen ?

De heer A. Beckers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op uw ver-

zoek zal ik proberen mijn uiteenzetting voor 13 uur te beëindigen. Desnoods zal ik mijn tekst inkorten.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik dank de verslaggever omdat hij de discussie die wij in de Commissie hebben gevoerd op een uitstekende manier heeft weergegeven.

Dit ontwerp van decreet betekent dat de regionalisering van het stads- en streekvervoer concrete vorm krijgt.

Ook in de commissievergaderingen heb ik zeer vaak gehoord dat dit decreet in feite een opvangstructuur zou zijn voor de Vlaamse Vervoermaatschappij, waar in het Vlaams gedeelte van de NMVB, de MIVA en de MIVG wordt opgenomen.

In de Commissie heb ik gezegd dat het van weinig ambitie zou getuigen indien dit ontwerp van decreet alleen als een opvangstructuur zou worden beschouwd.

Mijnheer de Minister, wij zijn overigens nog steeds van mening dat een fusie een goede zaak is, teneinde het dubbel gebruik van een aantal lijnen te vermijden. In de praktijk gezien, zou het inderdaad vreemd zijn dat wij met een bus van één maatschappij vanuit de Kempen naar Antwerpen rijden en vervolgens in Antwerpen zouden moeten overstappen op een bus van een andere maatschappij. Indien dit één geheel wordt, betekent zulks een grote besparing. Ook in verband met het personeel, biedt de zienswijze van de NMVB, de MIVA en de MIVG heel wat mogelijkheden.

Dit decreet betekent dat wij een openbaar bedrijf krijgen, dat een belangrijke rol kan spelen in de mobiliteitsproblematiek. Wij weten allen dat de mobiliteit heel wat problemen creëert en dat het nodige moet gebeuren teneinde die problemen op te lossen, zowel op het vlak van de ruimtelijke ordening als inzake fiscaliteit. Maar wij weten ook dat een volwaardig alternatief moet worden geboden, met name openbaar vervoer. Er is een belangrijke rol weggelegd voor het stads- en streekvervoer,

Beckers

alsook voor de NMBS, zij het dan op een andere schaal.

Dit decreet regelt de oprichting van een openbare vervoermaatschappij. In de Commissie is dan ook de nodige aandacht besteed aan de discussie over het openbaar bedrijf. De collega's van de PW-fractie zijn hier niet meer aanwezig, maar in deze discussie heb ik het woord privatisering, zoals dit in het verleden voor een aantal overheidsbedrijven viel, niet gehoord. Wat wel ter sprake kwam en waaraan de SP-fractie veel belang hecht, het begrip autonomie met daaraan gekoppeld de responsabilisering van degenen die de verantwoordelijkheid dragen in de maatschappij. Dit principe komt in het ontwerp voortdurend aan bod.

Voor ons is de hoeksteen van de autonomie, datgene wat staat in artikel 25 van het ontwerp, met name de beheersovereenkomst. Op nationaal vlak wordt hierover reeds gesproken, maar hier is het een nieuw begrip. Het is belangrijk omdat beheersovereenkomst betekent dat een wederzijds contract wordt afgesloten tussen de overheid aan de ene kant en het bedrijf aan de andere kant, waarbij de wederzijdse rechten en plichten worden uitgetekend en waarbij als het ware de krijtlijnen worden aangegeven waarbinnen het bedrijf moet evolueren.

Ik ga niet verder in op deze beheersovereenkomst, maar ik denk dat het vastleggen van de wederzijdse rechten en plichten een goede zaak is. Ik ben het volledig eens met het amendement van de heer Ansoms in verband met de uitsplitsing. Het is inderdaad nuttig en het strookt met onze verwachtingen met betrekking tot de autonomie, met name dat er in de beheersovereenkomst een algemeen gedeelte komt en dat er ook een uitsplitsing is per exploitatie-entiteit.

Mijnheer de Voorzitter, het is nuttig om samen met het ontwerp van decreet ook het ontwerp van statuten te lezen. Wij danken dan ook de Minister omdat hij deze statuten bij de documenten heeft gevoegd. Wij keuren weliswaar geen statuten goed,

maar het is belangrijk de statuten naast de tekst van het decreet te leggen, omdat daarin het begrip autonomie verder wordt uitgewerkt.

In deze verwijs ik naar de tekst inzake de exploitatie-entiteiten, die wel zeer specifieke bevoegdheden krijgen. Zowel in het ontwerp van decreet als in de statuten is sprake van deze entiteiten. Terzake verwijs ik naar artikel 20 van het ontwerp van decreet en naar het artikel 31 van de statuten. Hieruit blijkt dat inzake autonomie nogal wat bevoegdheden aan deze entiteiten worden toegewezen. Het begrip exploitatie heeft bij sommigen een klank die niet goed overkomt. Wanneer wij echter de statuten raadplegen, kan men vaststellen wat precies met het woord exploitatie wordt bedoeld. Hierin staat ook dat het moet gaan om optimaal lijnvervoer, dienstregeling, frequentie, lokale marketing, enzovoort. Wat deze zaken betreft, worden nogal wat bevoegdheden inzake autonomie toegewezen aan de maatschappij, inzonderheid aan de exploitatie-entiteit.

Hetzelfde kan worden gezegd over de Raad van Advies. De Raad van Advies heeft de bevoegdheid over het hele vervoerconcept advies te verstrekken. Hetzelfde kan worden gezegd over de betrokkenheid van degenen die het beleid voeren, vooral wat betreft de Raad van Advies waarin de lokale besturen vertegenwoordigd zijn en waarin ook de NMBS aanwezig is. Wij vinden het in ieder geval belangrijk dat de NMBS aanwezig is in de lokale entiteit eerder dan in de nationale Raad van Bestuur, omdat de samenwerking tussen de NMBS en het streekvervoer precies op het lokale vlak dient te gebeuren en niet zozeer op het nationale vlak. In de Raad van Advies zijn ook de gebruikers vertegenwoordigd.

Mijnheer de Voorzitter, er is dus enerzijds autonomie en anderzijds een responsabilisering van hen, die in de maatschappij verantwoordelijkheid dragen. Daarin kan de SP zich werkelijk terugvinden.

In de teksten worden de bevoegdheden van de directeur-generaal, van

de directeurs van de exploitatiemaatschappijen en vooral deze van de Raad van Directeuren, nauwkeurig omschreven. De Raad van Directeuren, moet er voor zorgen dat de lokale entiteit ook in het globale beleid aanwezig is. Deze Raad heeft trouwens adviesrecht over het ganse vervoerbeleid.

Inzake de responsabilisering van de raad van bestuur verwijs ik, zonder in details te treden, naar wat in de statuten wordt bepaald.

De SP verheugt zich over dit ontwerp, maar ik begrijp dat opmerkingen werden gemaakt over het feit dat wij geen globaal vervoersconcept of vervoersbeleid hebben. Mijnheer Ansoms, het zou inderdaad nuttiger geweest zijn indien wij eerst en vooral een globaal vervoersbeleid hadden uitgestippeld, waarin de WM en het stads- en streekvervoer een plaats zouden hebben gevonden.

Wij zullen dit ontwerp steunen omdat het een goed ontwerp is, waardoor alle kansen worden geboden voor de uitbouw van een overheidsbedrijf dat autonoom kan functioneren. Hier werd een goed evenwicht gevonden tussen de rol, die enerzijds door de overheid moet worden vervuld — die toch de belangrijkste geldschieter blijft — en de maatschappijen.

Indien wij te ver zouden gaan bij het definiëren van bevoegdheden en opdrachten, zouden wij aan het begrip autonomie als zodanig voorbijgaan. Wij zouden over de vervoermaatschappijen zeer gedetailleerd een aantal opdrachten in het decreet kunnen opnemen, maar dan zouden zij niet veel ruimte hebben bij het uitwerken van hun opdrachten.

De Raad van Bestuur, die in functie zal treden, zou zo vlug mogelijk, naar analogie met de Spoorwegen, naar buiten moeten komen met een toekomstplan voor stads- en streekvervoer, zodanig dat het hier kan worden besproken. Op die wijze zouden ook andere instanties van het Vlaamse Gewest, evenals de Vlaamse Raad, een bijdrage kunnen leveren in het zoeken naar een oplossing voor het probleem van de mobiliteit.

Beckers

Mijnheer de Voorzitter, wij zullen dit decreet in die optiek goedkeuren.
(Applaus)

REGELING VAN DE WERK- ZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 13 uur.
